

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2023. gada 21. septembrī*

Satura rādītājs

I.	Atbilstošās tiesību normas	5
A.	PTO tiesības	5
B.	Savienības tiesības	6
II.	Tiesvedības priekšvēsture	9
III.	Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums	10
IV.	Lietas dalībnieku prasījumi	12
V.	Par apelācijas sūdzību	13
A.	Par prasības Vispārējā tiesā pieņemamību	13
1.	Par <i>CCCME</i> tiesībām celt prasību savā vārdā	13
a)	Lietas dalībnieku argumenti	13
b)	Tiesas vērtējums	14
2.	Par <i>CCCME</i> pilnvarojumu pārstāvēt savus biedrus tiesā	18
a)	Lietas dalībnieku argumenti	18
b)	Tiesas vērtējums	18
3.	Par tā pilnvarojuma likumību, ko deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji piešķirusi saviem advokātiem	20
a)	Lietas dalībnieku argumenti	20
b)	Tiesas vērtējums	20

* Tiesvedības valoda – angļu.

4. Apsvērumi par prasības Vispārējā tiesā pieņemamību	21
B. Par lietas būtību	21
1. Par pirmo pamatu	21
a) Lietas dalībnieku argumenti	21
b) Tiesas vērtējums	23
1) Ievada apsvērumi	23
2) Par pirmā pamata pirmo daļu	24
3) Par pirmā pamata otro daļu	26
2. Par otro pamatu	29
a) Lietas dalībnieku argumenti	29
b) Tiesas vērtējums	29
3. Par trešo pamatu	30
a) Par trešā pamata pirmo daļu	30
1) Lietas dalībnieku argumenti	30
2) Tiesas vērtējums	31
b) Par trešā pamata otro daļu	32
1) Lietas dalībnieku argumenti	32
2) Tiesas vērtējums	33
4. Par ceturto pamatu	35
a) Lietas dalībnieku argumenti	35
b) Tiesas vērtējums	35
5. Par piekto pamatu	38
a) Ievada apsvērumi	38
b) Par piektā pamata pirmo daļu	38
1) Lietas dalībnieku argumenti	38
2) Tiesas vērtējums	39
Par tiesāšanās izdevumiem	42

Apelācija – Dempings – Īstenošanas regula (ES) 2018/140 – Konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu imports – Galīgais antidempinga maksājums – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – *Locus standi* – Eksportētāju pārstāvības apvienība – Regula (ES) 2016/1036 – 3. panta 2., 3., 6. un 7. punkts – Kaitējums – Importa apjoma aprēķins – Pozitīvi pierādījumi – Objektīva pārbaude – Ekstrapolācija – Eiropas Savienības rūpniecības nozares ražošanas izmaksu aprēķins – Grupas ietvaros iekasētas cenas – Cēloņsakarība – Kaitējuma segmentēta analīze – Neesamība – 6. panta 7. punkts – 20. panta 2. un 4. punkts – Procesuālās tiesības

Lietā C-478/21 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2021. gada 2. augustā iesnieguši

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Pekina (Ķīna),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Candžou pilsēta [*Cangzhou City*] (Ķīna),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou pilsēta [*Botou City*] (Ķīna),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Saņšenujaņas pilsēta [*Sanshengyuan Town*] (Ķīna),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Sjaodžai pilsēta [*Xiaozhai Town*] (Ķīna),

Heping Cast Co. Ltd Yi County, Lianas ciems [*Liang Village*] (Ķīna),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Sjaodžai pilsēta,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Šeņšaņa [*Shenshan*] (Ķīna),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Vanvu pilsēta [*Wangwu Town*] (Ķīna),

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd, Beiluo pilsēta [*Beiluo Town*] (Ķīna),

ko pārstāv *R. Antonini, avvocato*, *B. Maniatis* un *E. Monard*, advokāti,

apelācijas sūdzības iesniedzēji,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *T. Maxian Rusche* un *P. Němečková*, vēlāk – *K. Blanck*, *P. Němečková* un *T. Maxian Rusche* un visbeidzot – *T. Maxian Rusche* un *P. Němečková*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

EJ Picardie, Senkrepēna Ibuviēra [*Saint-Crépin Ibouvillers*] (Francija),

Fondatel Lecomte, Andene [*Andenne*] (Beļģija),

Fonderies Dechaumont, Mirē [*Muret*] (Francija),

Fundiciones de Ódena SA, Odena [*Ódena*](Spānija),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Rādena [*Rahden*](Vācija),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Īstlika [*East Leake*] (Apvienotā Karaliste),

Saint-Gobain PAM Canalisation, iepriekš **Saint-Gobain PAM**, Pontamusona [*Pont-à-Mousson*] (Francija),

Ulefos Oy, Vantā [*Vantaa*] (Somija),

ko sākotnēji pārstāvēja *M. Hommé* un *B. O'Connor*, advokāti, vēlāk – *M. Hommé*, *B. O'Connor*, advokāti, un *U. O'Dwyer*, *solicitor*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *A. Prehala* [*A. Prechal*] (referente), tiesneši *M. L. Arasteja Saūna* [*M. L. Arastey Sahún*], *F. Biltšens* [*F. Biltgen*], *N. Vāls* [*N. Wahl*] un *J. Pasers* [*J. Passer*],

ģenerālvokāte: *L. Medina*,

sekretārs: *M. Longars* [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 5. oktobra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2023. gada 16. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (Ķīnas Iekārtu un elektronisko ražojumu importa un eksporta tirdzniecības palāta; turpmāk tekstā – “CCCME”), kā arī *Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd*, *Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd*, *Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd*, *Handan Qunshan Foundry Co. Ltd*, *Heping Cast Co. Ltd Yi County*, *Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd*, *Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd*, *Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory* un *Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 19. maija spriedumu *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija* (T-254/18, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2021:278), ar kuru tā noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/140 (2018. gada 29. janvāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas

Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam, un izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu (OV 2018, L 25, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “strīdīgā regula”), ciktāl šī īstenošanas regula tos skar.

I. Atbilstošās tiesību normas

A. PTO tiesības

2 Eiropas Savienības Padome ar Padomes Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.), apstiprināja 1994. gada 15. aprīlī Marrākešā parakstīto Līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kā arī nolīgumus, kas ietverti minētā līguma 1.–3. pielikumā, tostarp Nolīgumu par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “Antidempinga nolīgums”).

3 Antidempinga nolīguma 3.1. pantā ir paredzēts:

“Kaitējuma noteikšana [1994. gada Nolīguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT)] VI panta nolūkos pamatojas uz apstiprinošiem pierādījumiem un ietver objektīvu pārbaudi attiecībā gan uz a) dempinga apstākļos realizētā importa apjomu un dempinga apstākļos realizētā importa ietekmi uz līdzīgu preču cenām iekšzemes tirgū, gan b) turpmāko šāda importa ietekmi uz šo precī iekšzemes ražotājiem.”

4 Šī nolīguma 6.11. pantā ir noteikts:

“Šī Līguma kontekstā “ieinteresētās puses” nozīmē:

- i) izmeklēšanai pakļautās preces eksportētāju vai ārvalsts ražotāju vai importētāju, vai arī tirdzniecības vai biznesa asociāciju, kuras locekļu vairākums ir šādas preces ražotāji, eksportētāji vai importētāji;
- ii) eksportējošās Dalībvalsts valdību;
- iii) līdzīgās preces ražotāju importējošajā Dalībvalstī vai tirdzniecības vai biznesa asociāciju, kuras locekļu vairākums ražo līdzīgo precī importējošās Dalībvalsts teritorijā.

Šis saraksts Dalībvalstīm neliedz starp ieinteresētajām pusēm iekļaut bez augstākminētajām citas iekšzemes vai ārzemju puses.”

B. Savienības tiesības

- 5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”), 12. apsvērumā ir noteikts šādi:

“Ir jāprecizē veids, kādā ieinteresētajām pusēm būtu jāpaziņo informācija, ko pieprasa attiecīgās iestādes. Ieinteresētajām pusēm būtu jādod iespēja uzrādīt visus būtiskos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Ir arī vēlams skaidri norādīt noteikumus un kārtību, kas jāievēro izmeklēšanas laikā, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētās puses informē par sevi, iepazīstina ar savu viedokli un iesniedz informāciju norādītajā termiņā (ja šād[i] viedokl[i] un informācij[a] ir jāņem vērā). Ir arī jāparedz nosacījumi, kādos ieinteresētajai pusei var būt pieejama citu ieinteresēto pušu sniegtā informācija un kādos tā var komentēt šādu informāciju. Dalībvalstīm un [Eiropas] Komisijai būtu jāsadarbojas, lai ievāktu informāciju.”

- 6 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 4. punktu:

“Šajā regulā “līdzīgs izstrādājums [..]” ir izstrādājums, kas ir identisks, tas ir, visos aspektos vienāds ar attiecīgo izstrādājumu, vai arī, ja šāda izstrādājuma nav, cit[s] izstrādājum[s], kura īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgā izstrādājuma īpašībām, kaut arī tie nav identiski visos aspektos.”

- 7 Minētās regulas 3. pantā “Kaitējuma noteikšana” ir paredzēts:

“1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins “kaitējums” nozīmē būtisku kaitējumu [Eiropas] Savienības ražošanas nozarei, būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Kaitējuma noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

- a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un
- b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu salīdzinājumā ar līdzīga izstrādājuma cenu Savienības ražošanā vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo [Savienības] ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktoros un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktoros, kas ietekmē

cenās [Savienībā], faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav pilnīgs, un viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu šīs regulas nozīmē. Jo īpaši jāparāda, ka apjoma un/vai cenās līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. punktu, ir ietekmējuši Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītais kaitējums netiek saistīts ar importu par dempinga cenām. Šajā ziņā apskatāmie faktori ietver to importēto izstrādājumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modeļi, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Savienībā, tehnoloģiju attīstību un Savienības ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

[..]”

8 Šīs pašas regulas 5. panta 10. un 11. punktā ir noteikts:

“10. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu pasludina izmeklēšanas uzsākšanu, nosauc attiecīgo izstrādājumu un valstis, sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nodrošina to, lai visa būtiskā informācija tiktu darīta zināma Komisijai.

Tajā norāda termiņus, kādos ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādus viedokļus un informāciju ņem vērā. Tajā arī norāda termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar 6. panta 5. punktu var pieteikties uz uzklauššanu Komisijā.

11. Komisija paziņo attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts un sūdzību iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, ņemot vērā prasību neizpaust konfidenciālu informāciju, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta, ievērojot 1. punktu, pilnu tekstu zināmajiem eksportētājiem un eksportētājvalsts iestādēm un pēc pieprasījuma izsniedz to pārējām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskās sūdzības pilnu tekstu var iesniegt tikai eksportētājvalsts iestādēm vai attiecīgajām tirdzniecības apvienībām.”

9 Pamatregulas 6. pantā “Izmeklēšana” ir paredzēts:

“1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan kaitējuma izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi.

[..]

3. Komisija var lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, un dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šo lūgumu.

Tās nosūta pieprasīto informāciju, kā arī visu veikto pārbaūžu un pētījumu rezultātus Komisijai.

Ja par šo informāciju tiek izrādīta vispārēja interese vai ja kāda dalībvalsts to pieprasa, Komisija nosūta šo informāciju dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla; konfidenciālas informācijas gadījumā tiek nosūtīts kopsavilkums, kuram nav konfidenciāla rakstura.

4. Komisija var lūgt dalībvalstis veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un ražotājiem Savienībā, kā arī veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi dod savu piekrišanu un ka minētās valsts valdība ir saņēmusi oficiālu informāciju un tai nav iebildumu.

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Komisijas lēmumu.

Ja Komisija vai dalībvalsts pieprasa, Komisijas ierēdņi tiek pilnvaroti palīdzēt dalībvalsts ierēdņiem izpildīt to pienākumus.

5. Ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, uzklasa, ja tās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklasītām, parādot, ka tās ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs lietas izskatīšanas rezultāti un kurām ir konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklasa.

[..]

7. Atbildot uz rakstisku lūgumu, sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var pārbaudīt visu informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kura neietilpst Savienības vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iekšējos dokumentos, un kura ir būtiska konkrētās puses lietai, nav konfidenciāla 19. panta nozīmē un kuru izmanto izmeklēšanā.

Minētās puses var sagatavot atbildes uz minēto informāciju, un to piezīmes ņem vērā, ja vien tās ir pietiekami pamatotas.

[..]

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.”

10 Atbilstoši šīs regulas 17. pantam “Pārbaude izlases veidā”:

“1. Gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, izstrādājumu vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, izstrādājumu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasī, pamatojoties uz atlasī laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto produkcijas, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemt izpētīt atvēlētajā laikā.

2. Komisija veic pušu, izstrādājumu vai darījumu veidu galīgo atlasī saskaņā ar šiem atlasī noteikumiem, lai gan priekšroku dod paraugu atlasī, konsultējoties un saņemot piekrišanu no

attiecīgajām pusēm, ar noteikumu, ka šādas puses informē par sevi un nodrošina pietiekamu informāciju trīs nedēļu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas, tādējādi ļaujot izvēlēties raksturīgus paraugus.

[..]”

- 11 Minētās regulas 20. pantā “Informācijas izpaušana” ir noteikts:

“1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai tiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam cik ātri vien iespējams sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai, un, ja ir uzlikts pagaidu pasākums, tās saņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta šā maksājuma uzlikšana. Ja pagaidu maksājums nav uzlikts, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

[..]”

- 12 Šīs pašas regulas 21. panta 2. punkts ir formulēts šādi:

“Lai iestādes varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu ieviešana ir vai nav Savienības interesēs, paziņojumā par antidempinga izmeklēšanas sākšanu noteiktajā termiņā sūdzību iesniedzēji, importētāji un to pārstāvības apvienības, reprezentatīvie lietotāji un pārstāvības patērētāju organizācijas var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai. Šādu informāciju vai attiecīgu tās kopsavilkumu dara pieejamu pārējām šajā pantā minētajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šo informāciju.”

II. Tiesvedības priekšvēsture

- 13 Tiesvedības priekšvēsturi, kas aprakstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–9. punktā, šī sprieduma mērķiem var apkopot šādi.
- 14 2016. gada 31. oktobrī septiņi Savienības čuguna izstrādājumu ražotāji Komisijā iesniedza sūdzību, lai tā sāktu antidempinga procedūru attiecībā uz konkrētu Ķīnas un Indijas izcelsmes šo izstrādājumu importu. Šo sūdzību atbalstīja divi citi Savienības čuguna izstrādājumu ražotāji (turpmāk tekstā šie deviņi ražotāji tiek saukti par “sūdzības iesniedzējiem”).
- 15 Komisija 2016. gada 10. decembrī publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras uzsākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu (OV 2016, C 461, 22. lpp.). Izstrādājums, uz kuru attiecas šī procedūra, atbilst lūku vākiem. Paziņojuma 2. punktā šis izstrādājums tika definēts kā konkrēti slāņaina grafitizēta čuguna

(pelēkais čuguns) vai čuguna ar lodveida grafītu (saukts arī par plastisko čugunu) izstrādājumi un to daļas, ko izmanto, lai pārsegtu virszemes vai pazemes sistēmas vai sniegtu piekļuvi virszemes vai pazemes sistēmām un/vai nodrošinātu skatu uz šādām sistēmām (turpmāk tekstā – “attiecīgais izstrādājums”).

- 16 Dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2015. gada 1. oktobra līdz 2016. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – “izmeklēšanas periods”). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – “attiecīgais periods”).
- 17 CCCME ir saskaņā ar Ķīnas tiesībām dibināta apvienība, kuras biedri ir attiecīgā izstrādājuma Ķīnas ražotāji eksportētāji. Tā piedalījās antidempinga procedūrā saistībā ar attiecīgā izstrādājuma importu. Deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji ir attiecīgā izstrādājuma Ķīnas ražotāji eksportētāji, no kuriem divus Komisija bija izraudzījusies, lai iekļautu izlasē šīs procedūras nolūkiem atlasītos Ķīnas ražotājus eksportētājus.
- 18 2017. gada 16. augustā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2017/1480, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam (OV 2017, L 211, 14. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”).
- 19 2018. gada 29. janvārī Komisija pieņēma strīdīgo regulu, kurā tā noteica galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz konkrētu Ķīnas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2018. gada 23. aprīlī, apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdza atcelt strīdīgo regulu.
- 21 Ar 2018. gada 24. oktobra rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs ļāva iestāties lietā Komisijas apsvērumu atbalstam *EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation*, iepriekš – *Saint-Gobain PAM*, un *Ulefos Oy* (turpmāk tekstā – “personas, kas iestājušās lietā”).
- 22 Apelācijas sūdzības iesniedzēji, lai pamatotu prasību Vispārējā tiesā, izvirzīja sešus pamatus. Komisija apstrīdēja gan šīs prasības pieņemamību, gan tās pamatotību.
- 23 Attiecībā uz prasības pieņemamību šajā apelācijas sūdzībā nozīme ir vienīgi Vispārējās tiesas vērtējumam saistībā, pirmkārt, ar CCCME tiesībām celt prasību savā un savu biedru vārdā un, otrkārt, ar pilnvarojumu, kuru deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji ir piešķīruši saviem advokātiem, lai tie tos pārstāvētu tiesā.
- 24 Attiecībā uz CCCME tiesībām celt prasību savā vārdā, lai aizsargātu savas procesuālās tiesības, Komisija apgalvoja, ka CCCME šādu tiesību nav, jo procesuālās tiesības tai administratīvās procedūras laikā tika piešķirtas kļūdaini. Vispārējā tiesa noraidīja šo iebildi par nepieņemamību, būtībā uzskatot, ka visas administratīvās procedūras laikā CCCME tika uzskatīta par ieinteresēto pusi, kurai jāpiešķir procesuālās tiesības, un ka šajā ziņā pieļauta kļūda, ja tāda tiek pierādīta, nevar ietekmēt tiesības, kas tika atzītas un piešķirtas administratīvās procedūras laikā.

- 25 Attiecībā uz *CCCME* tiesībām celt prasību savu biedru vārdā Vispārējā tiesa noraidīja Komisijas iebildumu, saskaņā ar kuru *CCCME* nevarot pārstāvēt savus biedrus tiesā, jo tā neesot pārstāvības apvienība dalībvalstu kopējās juridiskās tradīcijas izpratnē. Vispārējā tiesa uzskata, ka šāda prasība netiek pieprasīta, lai apvienība varētu rīkoties savu biedru vārdā Savienības tiesās.
- 26 Attiecībā uz pilnvarojumu, kuru deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji ir piešķīruši saviem advokātiem, Komisija apgalvoja, ka tas neesot spēkā, jo tajā neesot skaidri norādīts tā parakstītāju amats un neesot pierādītas to tiesības parakstīt šādu pilnvarojumu. Vispārējā tiesa noraidīja šo iebildumu, uzskatot, ka tās Reglamentā netiek prasīts pierādījums tam, ka advokātam sniegto pilnvarojumu ir piešķīris kāds, kurš ir pilnvarots to darīt.
- 27 Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju prasības pamatotību šīs apelācijas sūdzības mērķiem nozīme ir tikai Vispārējās tiesas vērtējumam saistībā ar pirmā pamata pirmo un piekto daļu, otrā pamata otro un trešo daļu, kā arī trešā pamata otro un trešo daļu.
- 28 Izvērtējot pirmā pamata pirmo daļu, Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumus par pielāgojumiem, kurus Komisija bija veikusi Eiropas Savienības Statistikas biroja (*Eurostat*) datiem, kas klasificēti atbilstoši preču kontroles numuriem (PKN), lai aprēķinātu importa par dempinga cenām apjomu atbilstoši pamatregulas 3. pantam.
- 29 Izvērtējot pirmā pamata piekto daļu, Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumu, saskaņā ar kuru, lai aprēķinātu *Saint-Gobain PAM* nodarītos zaudējumus, Komisija esot izmantojusi rēķinos norādītās cenas par tālākpārdošanu tās sabiedrību grupas iekšienē, kurā ietilpst šis ražotājs, neizvērtējot šo cenu autonomo raksturu.
- 30 Ar otrā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka Komisija esot kļūdaini atteikusies veikt segmenta analīzi, lai noteiktu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un konstatēto kaitējumu. Atbildot uz šo apgalvojumu, Vispārējā tiesa būtībā uzskatīja, ka segmenta analīze nav nepieciešama, ja izstrādājumi ir pietiekami savstarpēji aizstājami, un ka ar to, ka izstrādājumi ietilpst dažādos preču klāstos, vai faktu, ka patērētāji ir izrādījuši prioritāti vai preferenci konkrētam izstrādājumam, nepietiek, lai pierādītu, ka tie nav savstarpēji aizstājami un ka līdz ar to ir iespējams veikt šādu analīzi.
- 31 Otrā pamata trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji tostarp pārmeta Komisijai, ka tā nav pietiekami izvērtējusi cenu samazinājuma nozīmību, ņemot vērā faktu, ka attiecībā uz 37,4 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju kopējā pārdošanas apjoma netika konstatēts nekāds cenu samazinājums. Vispārējā tiesa noraidīja šo daļu, uzskatot, ka, tā kā attiecīgais izstrādājums aptver daudzveidīgus izstrādājumu veidus, kas joprojām ir savstarpēji aizstājami, cenu samazinājuma starpības esamība, kas ir robežās no 31,6 līdz 39,2 % un attiecas uz 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, šķiet pietiekama, lai secinātu, ka pastāv ievērojams cenu samazinājums pamatregulas 3. panta 3. punkta izpratnē.
- 32 Attiecībā uz trešo pamatu par apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālo tiesību pārkāpumu, jo tiem neesot paziņota informācija, kas ir būtiska to interešu aizstāvēšanai, Vispārējā tiesa nosprieda, ka tas ir pieņemams, ciktāl *CCCME* to ir izvirzījusi savā vārdā. Turpretī tas tika noraidīts kā nepieņemams, ciktāl to izvirzīja *CCCME* biedri un deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji, pamatojoties uz to, ka šie biedri un apelācijas sūdzības iesniedzēji nepiedalījās izmeklēšanā un nebija iesnieguši pieprasījumus, lai tiem tiktu paziņota attiecīgā informācija. Vispārējā tiesa noraidīja arī apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentāciju, saskaņā ar kuru šīs

izmeklēšanas laikā *CCCME* esot īstenojusi minēto biedru un apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālās tiesības to vārdā, pamatojoties uz to, ka *CCCME* rīkojās kā vienība, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari kopumā, nevis atsevišķus tās biedrus individuāli.

- 33 Attiecībā uz trešā pamata pamatotību *CCCME* šī pamata otrajā un trešajā daļā apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi *CCCME* procesuālās tiesības, tai neiesniedzot, pirmkārt, konkrētus datus apkopotā veidā, tostarp par normālās vērtības aprēķinu, Ķīnas importa ietekmi uz cenām un kaitējuma novēršanas līmeni, kā arī, otrkārt, aplēses par makroekonomiskajiem rādītājiem, informāciju par salīdzinājumu starp importētajiem izstrādājumiem un Indijas un Savienības ražotāju izstrādājumiem, kā arī aprēķinus par attiecīgo trešo valstu izcelsmes importa apjomu. Vispārējā tiesa šo otro un trešo daļu noraidīja, būtībā uzskatot, ka Komisija ir iesniegusi *CCCME* apstākļu izklāstu, kas tai ļauj lietderīgi aizstāvēt savas intereses.
- 34 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību noraidīja.

IV. Lietas dalībnieku prasījumi

- 35 Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - atcelt strīdīgo regulu, ciktāl tā uz tiem attiecas;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan Vispārējā tiesā, gan Tiesā, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus; un
 - piespriest personām, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus segt pašām.
- 36 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tajā pirmajā instancē celtā prasība ir atzīta par pieņemamu;
 - atzīt pirmajā instancē celto prasību par nepieņemamu;
 - noraidīt apelācijas sūdzību; un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.
- 37 Personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzību kopumā;
 - atzīt, ka *CCCME* nav jāuzskata par pārstāvības apvienību pamatregulas izpratnē; un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

V. Par apelācijas sūdzību

- 38 Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza piecus pamatus. Pirmais līdz ceturtais pamats attiecas uz kļūdām, kuras Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, nekonstatējama, ka, pieņemot strīdīgo regulu, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punktu. Ar piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Vispārējā tiesa to prasības Vispārējā tiesā trešo pamatu, kas attiecas uz to procesuālo tiesību pārkāpšanu, esot kļūdaini atzinusi par daļēji nepieņemamu un ka tā esot pieļāvusi tiesību kļūdas, novērtējama šīs tiesības, piemērojot pamatregulas 6. panta 7. punktu, 19. panta 1. un 2. punktu, kā arī 20. panta 2. un 4. punktu.
- 39 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju prasība pirmajā instancē esot bijusi jāatzīst par nepieņemamu un ka katrā ziņā to apelācijas sūdzība neesot pamatota.

A. Par prasības Vispārējā tiesā pieņemamību

- 40 Komisija apgalvo, ka prasība pirmajā instancē nebija pieņemama, jo *CCCME* neesot tiesību celt prasību savā vārdā, tai neesot pilnvarojuma pārstāvēt savus biedrus tiesā un deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji nebija pienācīgi pilnvarējuši savus advokātus.
- 41 Apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd šos argumentus, pamatojoties uz to, ka, lūdzot Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tā prasību pirmajā instancē atzinusi par pieņemamu, un atzīt šo prasību par nepieņemamu, Komisija esot iesniegusi pretapelāciju, neievērojot Tiesas Reglamenta 176. panta 2. punktā paredzētās prasības.
- 42 Šajā ziņā jāatgādina, ka jautājumi par atcelšanas prasības pieņemamību ir sabiedriskās kārtības jautājumi, kas Savienības tiesām ir jāpārbauda jebkurā brīdī pat pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 27. februāris, *Stichting Woonlinie* u.c./Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 32. punkts, kā arī 2021. gada 2. septembris, *Ja zum Nürburgring*/Komisija, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 43 No tā izriet, ka, izvērtējot apelācijas sūdzību, Tiesa var vērtēt prasības pirmajā instancē pieņemamību, neraugoties uz faktu, ka to ir apstrīdējis lietas dalībnieks, kurš iesniedzis iebildumu rakstu, neiesniedzot pretapelāciju atbilstoši Tiesas Reglamenta 176. panta 2. punktam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 28. februāris, *Padome/Growth Energy un Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 56.–59. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 44 Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzēju argumenti, kas norādīti šī sprieduma 41. punktā, ir jānoraida.

1. Par *CCCME* tiesībām celt prasību savā vārdā

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 45 Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 52.–75. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka ar to, ka administratīvajā procedūrā *CCCME* ir atzīta par pārstāvības apvienību, pietiekot, lai pierādītu, ka attiecībā uz *CCCME* ir izpildīts LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru aktam, kas ir prasības priekšmets, prasītājs ir jāskar tieši un individuāli. Jautājums par to, vai vienībai ir *locus standi* Vispārējā tiesā, esot atkarīgs

nevis no šo tiesību atzīšanas šai vienībai administratīvajā procedūrā, bet gan no attiecīgajā jomā piemērojamiem noteikumiem. Tādējādi pašai Vispārējai tiesai esot jāizvērtē, vai CCCME atbilst nepieciešamajiem nosacījumiem, lai to varētu uzskatīt par pārstāvības apvienību atbilstoši pamatregulai, un vai tai tādējādi ir tiesības celt prasību savā vārdā.

- 46 Personas, kas iestājušās lietā, pievienojas Komisijas argumentiem un apgalvo, ka CCCME ir nevis attiecīgā izstrādājuma Ķīnas ražotāju eksportētāju pārstāvības apvienība, bet gan šo ražotāju eksportētāju Ķīnas valdības kontroles vienība. CCCME darbojoties Ķīnas Tautas Republikas Civillietu ministrijas un Tirdzniecības ministrijas uzraudzībā, vadībā un profesionālajā virzībā.
- 47 Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka CCCME ir pārstāvības apvienība pamatregulas izpratnē un ka tādējādi tā ir šajā regulā norādītā ieinteresētā puse. Komisija to par tādu esot uzskatījusi gan izmeklēšanas gaitā, kuras noslēgumā tika pieņemta strīdīgā regula, gan citu agrāko antidempinga izmeklēšanu laikā. To iemeslu dēļ, kurus Vispārējā tiesa norādījusi pārsūdzētajā spriedumā, strīdīgā regula to skarot tieši un individuāli.

b) Tiesas vērtējums

- 48 Vispirms jāatgādina, ka tādas prasības pieņemamība, kuru fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai cēlusi par tiesību aktu, kura adresāte tā nav, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai ir jāatzīst tiesības celt prasību, un tas notiek divos gadījumos. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas neietver īstenošanas pasākumus, ja tas šo personu skar tieši (spriedums, 2023. gada 16. marts, Komisija/*Jiangsu Seraphim Solar System* un Padome/*Jiangsu Seraphim Solar System* un Komisija, C-439/20 P un C-441/20 P, EU:C:2023:211, 53. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 49 Iebildē par nepieņemamību Komisija uzskata, ka, izvērtējot pirmo no šiem diviem gadījumiem, Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka CCCME bija tiesības celt prasību savā vārdā, lai aizsargātu savas procesuālās tiesības. Pārsūdzētā sprieduma 52.–75. punktā Vispārējā tiesa savu izvērtējumu par CCCME tiesībām celt prasību savā vārdā esot balstījusi uz faktu, ka antidempinga procedūras laikā, kuras noslēgumā tika pieņemta strīdīgā regula, Komisija tai ir piešķirusi šādas tiesības. Tomēr tā neesot pārbaudījusi šādas piešķiršanas likumību. Minēto tiesību piešķiršana CCCME esot prettiesiska, jo tā neesot pārstāvības apvienība pamatregulas izpratnē, bet gan Ķīnas valsts emanācija.
- 50 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka citus subjektus, kuriem lēmums nav adresēts, var uzskatīt par individuāli skartiem LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē tikai tad, ja šis lēmums uz tiem attiecas to noteiktu īpašo raksturiezīmju dēļ un saistībā ar kādu faktu, kas tos izceļ salīdzinājumā ar kādu citu un tādējādi tos nošķir tādā pašā veidā kā šāda lēmuma adresātu (spriedums, 2022. gada 12. jūlijs, *Nord Stream 2*/Parlaments un Padome, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 156. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 51 To personu vidū, kuras Savienības akts var nošķirt tāpat kā lēmuma adresātus, ir personas, kas ir piedalījušās šī akta pieņemšanas procesā. Tomēr fakts, ka persona iesaistās procesā, kas izraisa šāda akta pieņemšanu, var šo personu individualizēt attiecībā uz konkrēto aktu tikai tad, ja ar Savienības tiesisko regulējumu tai ir piešķirtas procesuālās garantijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1983. gada 4. oktobris, *Fediol*/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, 31. punkts, un rīkojumu, 2009. gada 17. februāris, *Galileo Lebensmittel*/Komisija, C-483/07 P, EU:C:2009:95, 53. punkts). Individuāli tiesību celt prasību par Savienības tiesību aktu precīzais tvērums ir atkarīgs

no tiesiskā stāvokļa, kāds tam ir noteikts Savienības tiesībās, kuru mērķis ir aizsargāt šādi atzītās likumīgās intereses (spriedums, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 107. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 52 No tā izriet, ka procesuālās tiesības personai ir jāpiešķir likumīgi, lai varētu uzskatīt, ka šīs tiesības to skar individuāli un ka tai ir tiesības celt atcelšanas prasību par tiesību aktu, kas pieņemts, pārkāpjot minētās tiesības.
- 53 Šajā gadījumā iebildumu rakstā Vispārējā tiesā Komisija apstrīdēja *CCCME* celtās prasības – kurā pēdējā minētā apgalvo savu procesuālo tiesību pārkāpumu – pieņemamību, pamatojoties uz to, ka *CCCME* nav ieinteresētā puse, kurai šādas tiesības ir piešķirtas ar pamatregulu. Tādējādi, lai izvērtētu šīs prasības pieņemamību, Vispārējai tiesai esot bijis jāizvērtē, vai ar šo regulu *CCCME* ir piešķirtas procesuālās tiesības.
- 54 Pārsūdzētā sprieduma 53.–60. punktā Vispārējā tiesa tomēr uzskatīja, ka strīdīgā regula *CCCME* skar tieši, jo visā tās procedūras laikā, kuras noslēgumā tika pieņemta šī regula, Komisija to uzskatīja par ieinteresēto pusi, kas pārstāv tostarp Ķīnas čuguna detaļu ražošanas nozari, jo Komisija tai bija piešķirusi procesuālās tiesības, kas ietver tiesības piekļūt izmeklēšanas lietas materiāliem, tiesības saņemt pagaidu un galīgos secinājumus, tiesības iesniegt apsvērumus par tiem, kā arī tiesības piedalīties divās uzklaušanās, kas tika organizētas šajā procedūrā.
- 55 Tādējādi jākonstatē, ka Vispārējā tiesa nav izvērtējusi šo procesuālo tiesību piešķiršanas *CCCME* likumību un līdz ar to ir pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot, vai attiecībā uz *CCCME* ir izpildīts LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru aktam, kas ir prasības priekšmets, prasītājs ir jāskar individuāli.
- 56 Šo konstatējumu neliek apšaubīt Vispārējās tiesas apsvērumi pārsūdzētā sprieduma 64. punktā, saskaņā ar kuru pat tad, ja Komisijas pieļautā kļūda, piešķirot minētās tiesības *CCCME*, tiktu pierādīta, tas nevar novērst to, kas ir ticis atzīts un piešķirts administratīvā procesa laikā, vēl jo vairāk tāpēc, ka pēc šī procesa noslēgšanas Komisija saglabāja iespēju atsaukt strīdīgo regulu un atsākt šo procesu, izlabojot šo kļūdu tajā posmā, kurā tā tika pieļauta. Komisijas pieņemtie lēmumi administratīvajā procesā un iespēja pašai tos labot nevar ierobežot Savienības tiesas veikto pārbaudi attiecībā uz tajā celtās prasības pieņemamību.
- 57 Šī pati tiesību kļūda ir pieļauta Vispārējās tiesas veiktajā pārbaudē pārsūdzētā sprieduma 71.–75. punktā attiecībā uz LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzēto nosacījumu, ka aktam, kas ir prasības priekšmets, prasītājs jāskar tieši, jo arī šīs pārbaudes pamatā ir tas, ka Komisija administratīvā procesa laikā *CCCME* bija piešķirusi procesuālās tiesības.
- 58 Tomēr šīs kļūdas var izraisīt *CCCME* prasības, kas celta tās vārdā, nepieņemamību vienīgi tad, ja ir pierādīts, ka tai likumīgi nevarēja piešķirt aplūkotās procesuālās tiesības. Tādējādi ir jāizvērtē, vai atbilstoši pamatregulai šīs tiesības *CCCME* bija jāpiešķir.
- 59 Šajā ziņā *CCCME* uzskata, ka tai šādas tiesības ir piešķirtas ar pamatregulu, jo tā ir attiecīgā izstrādājuma importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienība.
- 60 Lai gan pamatregulas 5. panta 11. punktā, 6. panta 7. punktā, 20. panta 1. un 2. punktā, kā arī 21. panta 2. punktā izstrādājuma par dempinga cenām importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām ir piešķirtas noteiktas procesuālās tiesības, šajā regulā nav definēts šajās tiesību normās ietvertais jēdziens “importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienība”.

- 61 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šis jēdziens līdz ar to ir jāinterpretē, ņemot vērā ne tikai to tiesību normu formulējumu, kurās tas ir ietverts, bet arī kontekstu un šo noteikumu ietverošā tiesību akta mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Venecuēla/Padome (Trešās valsts skārums), C-872/19 P, EU:C:2021:507, 42. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt, ņemot vērā Savienības noslēgto starptautisko līgumu pārākumu pār atvasinātajām Savienības tiesību normām, minētais jēdziens, cik vien tas ir iespējams, jāinterpretē saskaņā ar šiem nolīgumiem, kuru vidū ir Antidempinga nolīgums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 28. aprīlis, *Yieh United Steel* /Komisija, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 101. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 62 Saskaņā ar gramatisko interpretāciju “importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienības” jēdziens nozīmē personu grupu, kas pārstāv vispārēji importētājus vai eksportētājus.
- 63 No tā, pirmkārt, izriet, ka ar šo jēdzienu netiek apzīmētas personas vai vienības, kas pārstāv intereses, kuras nav importētāju vai eksportētāju intereses, piemēram, konkrētāk, valsts intereses. Šo interpretāciju apstiprina konteksts, kurā iekļaujas minētais jēdziens. Pamatregulas 5. panta 11. punktā, 6. panta 7. punktā un 20. panta 1. punktā “importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienības”, no vienas puses, un eksportētājas valsts “iestādes” vai “pārstāvji”, no otras puses, tiek apzīmēti kā no antidempinga procesa nošķirtas ieinteresētās puses.
- 64 Minēto interpretāciju apstiprina arī pamatregulas mērķis, proti, ļaut Komisijai noteikt piemērotus antidempinga maksājumus, ievērojot labas pārvaldības principu. Šis mērķis pieprasa, lai Komisija varētu uzzināt dažādu antidempinga procesā iesaistīto ieinteresēto pušu viedokļus. Tādējādi šīs regulas 12. apsvērumā ir norādīts, ka šim pusēm būtu jādod plašas iespējas uzrādīt visus būtiskos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Tā kā pierādījumus var iesniegt importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienības un eksportētājas valsts pārstāvji, to attiecīgās intereses ne vienmēr sakrītīs. Pirmām kārtām, šīs apvienības aizstāv importētāju vai eksportētāju komerciālās un rūpnieciskās intereses, savukārt, otrām kārtām, šie pārstāvji vēlas veicināt eksportētājas valsts politiskās un diplomātiskās intereses.
- 65 Turklāt aplūkotā interpretācija atbilst Antidempinga nolīguma 6.11. pantam, jo šajā pantā starp nolīgumā norādītajām ieinteresētajām pusēm tiek nošķirtas eksportētāju valstu, kuras ir minētā nolīguma puses, valdības no profesionālajām, komerciālajām vai rūpniecības grupām, kuru biedru vairākums eksportē vai importē izstrādājumu, attiecībā uz kuru tiek veikta antidempinga izmeklēšana.
- 66 No Savienības likumdevēja izvēles nošķirt importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienības un iestādes no eksportētājvalsts pārstāvjiem izriet, ka, lai vienību varētu uzskatīt par pārstāvības apvienību šī sprieduma 63. punktā norādīto tiesību normu izpratnē, vienība, kura sevi kā tādu prezentē, nedrīkst tikt pakļauta eksportētājvalsts iejaukšanās darbībām, bet, gluži pretēji, tai jābaida nepieciešamā neatkarība no šīs valsts, lai tā varētu efektīvi rīkoties kā importētāju vai eksportētāju vispārējo un kolektīvo interešu pārstāve, nevis kā fiktīvs minētās valsts pārstāvis.
- 67 Šāda pamatregulā norādītā pārstāvības apvienību neatkarība atspoguļo neatkarību, kas apvienībām ir atzīta saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12. pantā definēto biedrošanās brīvību, ciktāl ar to apvienībām tiek atzītas tiesības veikt savu darbību un darboties bez neattaisnojamas iejaukšanās no valsts puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/Ungārija (Biedrošanās pārskatāmība), C-78/18, EU:C:2020:476, 110.–113. punkts). Šāda konverģence gan ir ierobežota ar tādu attiecīgās valsts iejaukšanās neesamību,

kas apdraudētu apvienības īstenotu importētāju vai eksportētāju vispārējo un kolektīvo interešu pārstāvību, jo šīs regulas mērķis ir transponēt Antidempinga nolīguma noteikumus un šī nolīguma mērķis ir veicināt pasaules tirdzniecību, nevis biedrošanās brīvību.

- 68 Otrkārt, no gramatiskās interpretācijas un šī sprieduma 62. un 63. punktā norādītā “importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienības” jēdziena izriet, ka šādas apvienības mērķim jāaptver izstrādājuma, attiecībā uz kuru tiek veikta antidempinga izmeklēšana, importētāju vai eksportētāju pārstāvība. Šāda pārstāvība pieprasa, lai šīs apvienības biedru vidū būtu ievērojams skaits šī izstrādājuma importētāju vai eksportētāju. Turklāt tā pieprasa, lai minētā izstrādājuma imports vai eksports, ko veic šie biedri, būtu būtisks, lai šādi attiecīgā apvienība varētu atspoguļot šī paša izstrādājuma – vispārīgi – importētāju vai eksportētāju darbības iezīmes.
- 69 Šo interpretāciju apstiprina pamatregulas mērķis, kas norādīts šī sprieduma 64. punktā un kas pieprasa importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienību kā ieinteresēto pušu dalību antidempinga procesā. Šo apvienību intereses var būt likumīgas vienīgi tad, ja tās patiesi pārstāv izstrādājuma par dempinga cenām importētājus vai eksportētājus.
- 70 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, “importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienības” jēdziens minētās regulas izpratnē jāsaprot tādējādi, ka ar to tiek apzīmēta grupa, kuras mērķis ietver izstrādājuma par dempinga cenām importētāju vai eksportētāju kolektīvo un vispārējo interešu pārstāvību, kam ir nepieciešams, lai šī grupa, pirmām kārtām, būtu neatkarīga no valsts iestādēm, lai tā varētu nodrošināt šādu pārstāvību, un, otrām kārtām, lai tās biedru vidū būtu nozīmīgs skaits importētāju vai eksportētāju, kuri būtiskā apjomā importē vai eksportē šo izstrādājumu.
- 71 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējam jāiesniedz pierādījumi tā *locus standi*, šajā gadījumā CCCME būtu jāpierāda, ka tā ir šāda attiecīgā izstrādājuma importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienība.
- 72 Šajā ziņā CCCME prasības pieteikumā Vispārējā tiesā apgalvo, ka tās biedru vidū ir 19 attiecīgā izstrādājuma ražotāji eksportētāji, kuriem ar strīdīgo regulu ir noteikti antidempinga maksājumi. Turklāt no CCCME statūtiem izriet, ka tā ir sabiedriska bezpeļņas organizācija, kuru brīvprātīgi izveidojuši Ķīnā reģistrēti uzņēmumi un iestādes, kas darbojas importa un eksporta, investīciju un sadarbības iekārtu un elektronisko izstrādājumu nozarēs (2. pants), un ka tās mērķis tostarp ir aizsargāt tās biedru tiesības un likumīgās intereses un veicināt veselīgu mehānikas un elektronikas ražošanas nozaru attīstību (3. pants). Tātad CCCME ietilpst izstrādājuma par dempinga cenām eksportētāji un tā ir pilnvarota aizsargāt to intereses.
- 73 Tomēr, kā norāda Komisija, CCCME statūtos ir minēts, ka grupa atrodas divu Ķīnas Tautas Republikas ministriju uzraudzībā, vadībā un profesionālajā virzībā (4. pants) un ka tā savu attiecīgo darbību veic atbilstoši Ķīnas valdības norādījumiem un atļaujām (6. panta 2. punkts). Šie apstākļi pierāda, ka CCCME nav pietiekami neatkarīga no Ķīnas valsts iestādēm, lai to varētu uzskatīt par attiecīgā izstrādājuma eksportētāju “pārstāvības apvienību”.
- 74 Turklāt CCCME nesniedz pierādījumus tam, ka tā būtu attiecīgā izstrādājuma importētāju vai eksportētāju pārstāve. Tādējādi procesā Vispārējā tiesā Komisija norādīja, ka CCCME darbojas visās iekārtu un elektronikas nozarēs un ka tai ir vairāk nekā 10 000 biedru. Turklāt, šī procesa laikā saskaroties ar Komisijas iebildumu, ka tā nepārstāvot ievērojamu skaitu attiecīgā izstrādājuma ražotāju eksportētāju, CCCME vienīgi atsaucās, pirmkārt, uz strīdīgās regulas 25. apsvērumu, kurā Komisija uzskatīja, ka CCCME pārstāv it īpaši Ķīnas čuguna detaļu ražošanas

nozari, un, otrkārt, uz tās prasības pieteikuma Vispārējā tiesā A.4. pielikumā ietverto pierādījumu par 19 attiecīgā izstrādājuma ražotāju eksportētāju pievienošanu, norādot, ka šis skaits ir ievērojams. Atbildot uz Tiesas jautājumiem, apelācijas sūdzības iesniedzēji norādīja arī, ka tie Komisijai esot iesnieguši sarakstu ar 58 Ķīnas čuguna ražotājiem eksportētājiem, kuri ir CCCME biedri. Šis saraksts tomēr netika iesniegts Savienības tiesās, un apelācijas sūdzības iesniedzēji nav precizējuši attiecīgā izstrādājuma daudzumu, ko eksportējuši šie biedri. No tā izriet, ka CCCME nav pierādījusi ne to, ka tās biedru vidū būtu ievērojams skaits attiecīgā izstrādājuma ražotāju eksportētāju, ne arī to, ka šo biedru īstenotais šī izstrādājuma eksports būtu nozīmīgs.

- 75 Tādējādi CCCME nebija *locus standi* LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē, līdz ar to prasība, kuru tā cēlusi savā vārdā, jānoraida kā nepieņemama un Vispārējā tiesa ir kļūdaini izvērtējusi pamatus saistībā ar CCCME procesuālo tiesību pārkāpšanu, kas tika izvirzīti šīs prasības pamatošanai.

2. Par CCCME pilnvarojumu pārstāvēt savus biedrus tiesā

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 76 Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 98.–103. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka nav nepieciešams, lai apvienība tiktu organizēta demokrātiskā veidā, lai tā varētu celt prasību savu biedru vārdā. Komisija uzskata, ka profesionāla apvienība nevar būt tādas valsts emanācija, kas ir organizēta, balstoties uz vienpartijisku komunistisku režīmu, jo šādā gadījumā šai apvienībai būtu jāaizstāv savu biedru intereses, kuras tie noteikuši demokrātiskā veidā, attiecībā pret šo valsti, kuras emanācija tā ir. Konceptija, saskaņā ar kuru pārstāvības apvienība vienlaikus būtu gan valsts daļa, gan aizstāvētu tās biedru kolektīvās intereses pret šo valsti, būtu pretrunā dalībvalstīm kopīgajiem pārstāvības demokrātijas pamatprincipiem. Turklāt, ja tiktu ņemtas vērā valsts, kurā apvienība ir dibināta, specifiskās īpatnības, tas būtu pretrunā LESD 3. panta 5. punktā norādītajam principam, saskaņā ar kuru Savienība attiecībās ar citām pasaules daļām atbalsta un sekmē savas vērtības.

- 77 CCCME apstrīd Komisijas argumentāciju.

b) Tiesas vērtējums

- 78 Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 98.–103. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini ir noraidījusi iebildi par nepieņemamību saistībā ar prasības nepieņemamību, ciktāl CCCME to cēlusi savu biedru vārdā. Komisija uzskata, ka, tā kā CCCME ir Ķīnas Tautas Republikas emanācija un nav organizēta demokrātiskā veidā, tā nevarēja celt atcelšanas prasību atsevišķu tās biedru vārdā.
- 79 Iesākumam jānorāda, ka jautājums, vai apvienība var pārstāvēt savus biedrus atcelšanas prasībā Savienības tiesās, ir jānošķir no jautājuma, vai tā ir “importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienība” pamatregulas izpratnē.
- 80 Attiecībā uz pirmo jautājumu no iedibinātās judikatūras izriet, ka apvienībai, kura ir atbildīga par atsevišķu uzņēmumu kolektīvo interešu aizsardzību, parasti ir tiesības celt atcelšanas prasību LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē vienīgi tad, ja tā var pierādīt savu ieinteresētību, vai tad, ja uzņēmumiem, kurus tā pārstāv, vai dažiem no šiem uzņēmumiem pašiem ir *locus standi* (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 13. marts, *European Union Copper Task Force*/Komisija, C-384/16 P, EU:C:2018:176, 87. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 81 Tādējādi saskaņā ar šo tiesību normu par pieņemamu ir atzīstama prasība, ko apvienība ir cēlusi viena vai vairāku savu biedru vietā, kuri paši būtu varējuši celt par pieņemamu atzīstamu prasību (spriedums, 2008. gada 22. decembris, *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 82 Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 84. punktā, iespējas apvienībai celt prasību to biedru vārdā atzīšanas mērķis ir ļaut veikt efektīvāku tiesvedības īstenošanu, izvairoties no tā, ka tās biedri ceļ lielu skaitu prasību, kas vērstas pret vieniem un tiem pašiem tiesību aktiem.
- 83 No iepriekš minētā izriet, ka, lai apvienība varētu likumīgi celt prasību Savienības tiesās savu biedru vārdā, pirmkārt, ir būtiski, lai fiziskās vai juridiskās personas, kuru vārdā tā rīkojas, būtu tās biedri, otrkārt, lai tai būtu pilnvarojums celt prasību to vārdā, treškārt, lai šī prasība tiktu celta to vārdā, ceturtkārt, lai vismaz viens no biedriem, kuru vārdā tā rīkojas, būtu varējis pats celt pieņemamu prasību un, piektkārt, lai biedri, kuru vārdā tā rīkojas, nebūtu cēlušī paralēlu prasību Savienības tiesās.
- 84 Pretēji Komisijas norādītajam tam, lai apvienība varētu pārstāvēt savus biedrus tiesā, papildus iepriekšējā punktā minētajiem pieciem apstākļiem nav nepieciešams, lai šī apvienība turklāt būtu organizēta demokrātiskā veidā. Izvērtējot LESD 263. panta ceturtajā daļā norādīto jēdzienu “juridiska persona”, Tiesa ir uzskatījusi, ka šajā jēdzienā ietilpst gan privātas juridiskas personas, gan valsts iestādes un trešās valstis, neminot un neņemot vērā to demokrātisko organizāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, *Venecuēla/Padome (Trešās valsts skārums)*, C-872/19 P, EU:C:2021:507, 41.–52. punkts). No tā izriet, ka šo personu, iestāžu un valstu *locus standi* šīs tiesību normas izpratnē nav atkarīgas no šādas organizācijas.
- 85 Tāda strīda kontekstā, kura priekšmets ir regulas, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu, atcelšana, Tiesa līdz ar to ir nospriedusi, kā to pamatoti Vispārējā tiesa uzsver pārsūdzētā sprieduma 99. punktā, ka ar atsevišķu apvienības biedru balsstiesību vai kāda cita līdzekļa, kas tiem ļauj paust savas intereses šajā apvienībā, neesamību nepietiek, lai pierādītu, ka šīs apvienības mērķis nav šādu biedru pārstāvība. Tādējādi šāda neesamība nav šķērslis tam, lai minētā apvienība celtu atcelšanas prasību savu biedru vārdā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 28. februāris, *Padome/Growth Energy un Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120.–125. punkts).
- 86 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 98.–103. punktā nospriežot, ka apvienības tiesības celt prasību savu biedru vārdā nav atkarīgas no nosacījuma saistībā ar “šīs apvienības reprezentatīvo raksturu dalībvalstu kopējās juridiskās tradīcijas izpratnē” un līdz ar to būtībā no tās organizācijas demokrātiskā rakstura.
- 87 Tādējādi Komisijas iebilde par nepieņemamību attiecībā uz prasību, kuru CCCME Vispārējā tiesā cēlusi savu biedru vārdā, ir jānoraida.

3. Par tā pilnvarojuma likumību, ko deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji piešķirusi saviem advokātiem

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 88 Pārsūdzētā sprieduma 133.–137. punktā Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju prasības par pieņemamām, lai gan Komisija bija apstrīdējusi tā pilnvarojuma likumību, ko šie apelācijas sūdzības iesniedzēji piešķirusi saviem advokātiem. Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa nevarēja noraidīt šādu apstrīdēšanu, pamatojoties uz to, ka atbilstoši tās Reglamentam netiek prasīts pierādījums tam, ka advokātam sniegto pilnvarojumu ir piešķīris kāds, kurš ir pilnvarots to darīt. Apstrīdēšanas gadījumā Vispārējās tiesas pienākums pārbaudīt šo pilnvarojumu izrietot no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta.
- 89 Apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd Komisijas argumentus.

b) Tiesas vērtējums

- 90 Komisija apgalvo, ka deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju prasības nebija pieņemamas, ciktāl pilnvarojums to advokātiem nav likumīgs, un ka Vispārējā tiesa nevarēja noraidīt Komisijas šajā ziņā izvirzīto iebildi par nepieņemamību, norādot uz faktu, ka šīs tiesas Reglamentā netiek prasīts pierādījums tam, ka šo pilnvarojumu ir piešķīris kāds, kurš ir pilnvarots to darīt.
- 91 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. pantu, kurš atbilstoši šo statūtu 53. panta pirmajai daļai ir piemērojams tiesvedībai Vispārējā tiesā, juridiskas personas, kādas ir deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji, lai tās varētu celt prasību Savienības tiesās, ir jāpārstāv advokātam, kurš ir tiesīgs praktizēt dalībvalsts vai citas valsts, kura ir 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.) līgumslēdzēja puse, tiesā.
- 92 Attiecībā uz pilnvarojumu, kas piešķirts šādu personu advokātam, Vispārējās tiesas Reglamenta 51. panta 3. punktā ir paredzēts, ka advokātiem, ja viņi pārstāv privāttiesību juridisko personu, Vispārējās tiesas kanclerjā ir jāiesniedz šīs personas pilnvarojums. Atšķirībā no šī reglamenta redakcijas, kas bija piemērojama līdz 2015. gada 1. jūlijam, šajā tiesību normā nav paredzēts pienākums šādai personai iesniegt pierādījumu, ka tās advokātam sniegto pilnvarojumu ir piešķīris kāds, kurš ir pilnvarots to darīt.
- 93 Apstāklis, ka minētajā 51. panta 3. punktā šāds pienākums nav paredzēts, tomēr neatbrīvo Vispārējo tiesu no pienākuma apstrīdēšanas gadījumā pārbaudīt attiecīgā pilnvarojuma likumību. Tas, ka prasības iesniegšanas posmā prasītājam nav jāiesniedz šāds pierādījums, neietekmē pienākumu šim lietas dalībniekam likumīgi pilnvarot savu advokātu, lai tas varētu to pārstāvēt tiesā. Pierādījumu prasību samazināšana prasības iesniegšanas brīdī neietekmē materiāltiesisko nosacījumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji atbilstoši jāpārstāv to advokātiem. Tādējādi gadījumā, ja tiek apstrīdēts pilnvarojums, kuru lietas dalībnieks piešķīris savam advokātam, šim lietas dalībniekam jāpierāda pilnvarojuma likumība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1965. gada 16. februāris, *Barge/Augstā iestāde*, 14/64, EU:C:1965:13, 10. lpp.).

- 94 Tādējādi, kā būtībā norādījusi ģenerālvokāte secinājumu 120. un 121. punktā, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 136. punktā uzskatot, ka, tā kā tās Reglamentā nav paredzēts pierādījums tam, ka advokātam sniegto pilnvarojumu ir piešķīris kāds, kurš ir pilnvarots to darīt, Komisijas īstenotā deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju advokātiem piešķirtā pilnvarojuma apstrīdēšana ir jānoraida.
- 95 Tāpēc ir jāizvērtē deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību pieņemamība.
- 96 Šajā ziņā jānorāda, ka iebildes par nepieņemamību pamatošanai Komisija norāda, pirmkārt, uz faktu, ka atsevišķi aplūkotā pilnvarojuma parakstītāji nav precizējuši savu amatu un nav pievienojuši dokumentus, kas apliecina to pilnvarojumu parakstīt šādus aktus, kā arī, otrkārt, to, ka atsevišķi šāda pilnvarojuma parakstītāji, kuri ir precizējuši savu pilnvarotā administratora, ģenerāldirektora, finanšu kontroliera vai direktora amatu, nav pamatojuši, ka saskaņā ar Ķīnas tiesībām tie būtu tiesīgi parakstīt šādu pilnvarojumu.
- 97 Tomēr, kaut gan Savienības tiesām jāpieprasa no lietas dalībnieka, lai tas pierādītu tā advokātam piešķirtā pilnvarojuma likumību gadījumā, ja pretējā puse to apstrīdētu, šāda prasība tomēr ir piemērojama vienīgi tiktāl, ciktāl šādas apstrīdēšanas pamatā ir pietiekami konkrētas un precīzas norādes.
- 98 Šajā gadījumā Komisija šādas norādes nav sniegusi. Tas, ka atsevišķi aplūkota pilnvarojuma parakstītāji neprecizē savus amatus, vai arī tas, ka, šos amatus precizējuši, tie nepamato, ka saskaņā ar Ķīnas tiesībām tie būtu tiesīgi šādu pilnvarojumu parakstīt, nav uzskatāms par šādām norādēm.
- 99 Tāpēc Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību attiecībā uz deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību ir jānoraida.

4. Apsvērumi par prasības Vispārējā tiesā pieņemamību

- 100 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāsecina, ka Vispārējā tiesā pirmajā instancē celtā prasība ir pieņemama, ciktāl to ir cēlusi CCCME tās biedru vārdā un ciktāl to ir cēlušī deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji. Turpretī, tā kā CCCME nav *locus standi* atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, tās prasība nav pieņemama, ciktāl to ir cēlusi CCCME savā vārdā. Līdz ar to Vispārējā tiesa ir kļūdaini izvērtējusi minēto prasību, ciktāl tajā CCCME ir apgalvojusi tās procesuālo tiesību pārkāpšanu, tādējādi šīs apelācijas sūdzības pamati saistībā ar šo izvērtējumu nav pieņemami.

B. Par lietas būtību

1. Par pirmo pamatu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 101 Ar pirmo pamatu, kuram ir divas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 152.–211. un 398.–403. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas, izvērtējot importa apjomu, kas jāņem vērā, lai noteiktu kaitējuma esamību, piemērojot pamatregulas 3. pantu.

- 102 Ar pirmā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini apstiprinājusi Komisijas pieeju, saskaņā ar kuru šajā gadījumā šo kaitējumu var noteikt, ekstrapolējot absolūto un relatīvo importa apjomu atsaucēs gados un valstīs uz vēlākiem gadiem un citām valstīm. Šādas ekstrapolācijas pamatā esot nepamatots, neticams un neattaisnots pieņēmums, ka apjomi un atsaucēs cenas nemainās laikā un atkarībā no valsts.
- 103 Konkrētāk, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu pārsūdzētā sprieduma 194. punktā, norādot uz atsaucēs datu ņemšanu vērā, lai noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzēju atcelšanas prasības pirmā pamata pirmo daļu, neaplūkojot jautājumu par to ekstrapolāciju uz citiem gadiem un citām valstīm. Šādas pieejas pamatā neesot pozitīvi pierādījumi, kā to pieprasa pamatregulas 3. panta 2. punkts. Komisijas pieņēmums, saskaņā ar kuru neesot noticis importa pieaugums, esot absurds, jo importa dati esot norādīti tieši tādēļ, lai izvērtētu šo pieaugumu un atšķirības starp attiecīgajām valstīm.
- 104 Turklāt šī sprieduma 179. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka *CCCME* iesniegtajiem Ķīnas eksporta datiem neesot nozīmes. Būtībā neticamais Komisijas pieņēmuma raksturs, to apvienojot ar Ķīnas eksporta datiem, kas pierādot šī pieņēmuma neticamību, liecinot par to, ka dati, kurus Komisija ņēmusi vērā, neesot pozitīvi pierādījumi minētā 3. panta 2. punkta izpratnē. Jebkāda cita pieeja nozīmētu, ka tiek noteikts nepamatots pierādīšanas pienākums.
- 105 Pirmā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka Vispārējā tiesa esot kļūdijusies, nekonstatējama, ka Komisija nav pienācīgi un objektīvi izvērtējusi visus atbilstošos apstākļus, kā tas tai bija jā dara atbilstoši labas pārvaldības principam un pienākumam ņemt vērā intereses, kā arī atbilstoši pienākumiem, kas tai ir noteikti pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punktā. Tie uzskata, ka Vispārējā tiesa nevarēja ierobežot Komisijas pienākumu ņemt vērā visu pieejamo informāciju, norādot, pirmkārt, uz tās pienākumu ievērot procesuālos termiņus un, otrkārt, faktu, ka ir jābūt pietiekamai varbūtībai, ka šo pienākumu ievērošana var sniegt ticamākus rezultātus. Pienākums pamatoties uz pozitīviem pierādījumiem un ņemt vērā visu pieejamo informāciju, lai iegūtu šos pierādījumus, esot uzskatāms par obligāto standartu, kam nav piemērojams nekāds termiņš un kas šajā ziņā esot uzskatāms par absolūtu pienākumu. Šādu interpretāciju apstiprinot apsvērumi, kas ietverti 2015. gada 10. septembra sprieduma *Bricmate* (C-569/13, EU:C:2015:572) 68. punktā.
- 106 Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 200. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka bija jāņem vērā tas, vai ir pietiekama varbūtība, ka aplūkotie dati var sniegt ticamākus rezultātus nekā tie, kas iegūti piemērojamajos termiņos. Pirmkārt, būtu grūti pierādīt šādu varbūtības iespējamību, neiegūstot šos pirmos rezultātus, un, otrkārt, vienīgais termiņš, kas ir piemērojams datu iegūšanai saistībā ar importu, esot viss izmeklēšanas ilgums, kas aptver 15 mēnešus.
- 107 Šī sprieduma 199.–202. punktā ietvertajā Vispārējās tiesas vērtējumā neesot ievērots Komisijas pienākums pēc savas ierosmes izvērtēt visu pieejamo informāciju, jo šāds izvērtējums nozīmējot, ka tiek uzskatīts, ka Komisijai nav jā dara pilnīgi nekas, lai izpildītu savu pienākumu iepazīties ar visiem pieejamiem avotiem, pamatojoties uz to, ka tas nebūtu samērīgi. Apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd arī minētā sprieduma 205. punktā ietverto Vispārējās tiesas apsvērumu, saskaņā ar kuru Komisijai nebija jānosūta lūgums muitas iestādēm, pamatojoties uz to, ka tas radītu vērā ņemamu darba slodzi un prasītu ilgu laiku. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka prezumpcija, ka šāda prasība nebūtu samērīga, atņemot jebkādu jēgu pamatregulas 6. panta 3. un 4. punktam.

- 108 Pretēji šī paša sprieduma 205. un 206. punktā ietvertajam Vispārējās tiesas izvērtējumam visu to darījumu izpēte, kuri veikti divos konkrētos, tomēr ierobežotos laikposmos un attiecībā uz divām konkrētām valstīm, sniegtu būtisku informāciju par pieņēmuma, saskaņā ar kuru nav noticis importa pieaugums laikā, pamatotību un ticamību un ļautu veikt precīzāku ekstrapolāciju.
- 109 Pārsūdzētā sprieduma 209. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka importētāji šajā ziņā neesot snieguši informāciju. Komisija neesot pieprasījusi šo informāciju, kas sniegtu precīzākus datus nekā ekstrapolācija, kuru tā veica, neesot šādai informācijai. Katrā ziņā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, uzskatot, ka izraudzītie importētāji pietiekami nepārstāvēja visus attiecīgā izstrādājuma importētājus, jo tie bija pietiekami pārstāvēti, pamatojoties uz pamatregulas 17. panta 1. punktu.
- 110 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentus.

b) Tiesas vērtējums

1) Ievada apsvērumi

- 111 Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas, uzskatot, ka Komisija ir pienācīgi pierādījusi importa par dempinga cenām apjomu, lai noteiktu kaitējuma esamību, piemērojot pamatregulas 3. pantu.
- 112 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Šī plašā novērtējuma brīvība tostarp attiecas uz Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma esamības noteikšanu antidempinga procedūrā (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 113 Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras. Šādi tas it īpaši ir gadījumā, kas attiecas uz to faktoru novērtēšanu antidempinga izmeklēšanā, kuri rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 114 Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, ar kuriem Savienības iestādes pamato savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko tiek aizstāts šo iestāžu veiktais vērtējums. Ar šo pārbaudi nenotiek ielaušanās minēto iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus. Līdz ar to Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ne tikai iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārlicinās, vai šie pierādījumi ir visa atbilstošā informācija, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var tikt pamatoti no šīs informācijas izdarītie secinājumi (spriedums, 2022. gada 28. aprīlis, *Yieh United Steel*/Komisija, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

115 Dažādie apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītie iebildumi pirmajā pamatā ir jāizvērtē, ņemot vērā šos apstākļus.

2) *Par pirmā pamata pirmo daļu*

116 Pirmā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Vispārējā tiesa kļūdaini kā “pamatotus” kvalificējusi Komisijas pieņēmumus, lai noteiktu importa apjomu, kā arī kā “saprātīgas” un “ticamas” kvalificējusi aplēses, kas no tiem izriet. Vispārējā tiesa līdz ar to neesot varējusi uzskatīt, ka Komisija savu šī apjoma izvērtējumu ir pamatojusi ar pozitīviem pierādījumiem, kā tas pieprasīts pamatregulas 3. panta 2. punktā.

117 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar šo tiesību normu kaitējuma noteikšanā pamatojas uz pozitīviem pierādījumiem un objektīvi pārbauda tostarp importa par dempinga cenām apjomu. Minētajā tiesību normā tādējādi ir precizēta pierādījumu iegūšana un pārbaude, kas jāveic Komisijai kā izmeklējošai iestādei, lai pierādītu kaitējuma esamību un varētu noteikt antidempinga maksājumus.

118 Pamatregulā tomēr nav definēts “pozitīvu pierādījumu” jēdziens. Ņemot vērā šī jēdziena burtisko nozīmi, tā kontekstu, kurā tostarp ietilpst šīs regulas 3. panta 2. punktā norādītā objektīvas pārbaudes prasība, kā arī kaitējuma esamības noteikšanas mērķi, proti, ļaut noteikt antidempinga maksājumus par importu par dempinga cenām, ar minēto jēdzienu tiek apzīmēti materiāltiesiskie pierādījumi, ar kuriem apstipriņošā, objektīvā un pārbaudāmā veidā tiek noteikts šī kaitējuma rādītāju patiesums. Tas tādējādi izslēdz iespēju, ka par šādiem rādītājiem varētu uzskatīt vienkāršus apgalvojumus, pieņēmumus vai nejaušus apsvērumus.

119 Ar šādu definīciju tiek ievērota šī sprieduma 61. punktā atgādinātā prasība, saskaņā ar kuru atvasinātās tiesības, cik vien tas ir iespējams, jāinterpretē saskaņā ar Savienības noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem. “Pozitīvu pierādījumu” jēdzienu, kas ietverts arī Antidempinga nolīguma 3. panta 1. punktā, kura saturs ir identisks pamatregulas 3. panta 2. punkta saturam, PTO Apelācijas institūcija 2001. gada 24. jūlija ziņojuma lietā “Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumi attiecībā uz konkrētiem karsti velmēta tērauda izstrādājumiem no Japānas” (WT/DS 184/AB/R) 192. punktā ir interpretējusi kā tādu, kas nozīmē, ka šiem pierādījumiem jābūt apstipriņošiem, objektīviem, kā arī pārbaudāmiem un ka tiem ir jābūt ticamiem.

120 Šajā gadījumā no pārsūdzētā sprieduma izriet, ka, lai aprēķinātu attiecīgā izstrādājuma importa apjomu attiecīgajā laikposmā, Komisija ir izmantojusi *Eurostat* datus, kas klasificēti atbilstoši Kombinētās nomenklatūras (KN) kodiem. Tai tomēr šie dati bija jāpielāgo, jo tie attiecās ne tikai uz attiecīgo izstrādājumu, bet arī uz pilsētas infrastruktūru.

121 Konkrētāk, attiecībā uz izstrādājumiem no nekaļamā čuguna, kas ietilpst KN kodā ex 7325 10 00, Komisijas rīcībā attiecībā uz periodu starp attiecīgā laikposma sākumu, proti, 2013. gada 1. janvāri, un 2014. gada 1. janvāri bija dati, kas sadalīti apakškodos, no kuriem divi iekļāva tikai šos izstrādājumus un trešais iekļāva šos, kā arī citus izstrādājumus. Šāda sadalīšana apakškodos tomēr tika atcelta, sākot no 2014. gada 1. janvāra. Lai izolētu datus, kas attiecas uz nekaļamo čugunu laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigu datumam, proti, 2016. gada 30. septembrim, Komisija ņēma vērā 60 % no apjoma, kas bija iegrāmatots kā imports no Ķīnas ar KN kodu ex 7325 10 00; šie procenti atbilst koeficientam, ko veidoja izstrādājumi no nekaļamā čuguna, kuri ar šādu kodu tika importēti līdz 2014. gada 1. janvārim, salīdzinājumā ar visiem izstrādājumiem, kas tika importēti ar minēto kodu, ņemot vērā izstrādājumu no nekaļamā

čuguna klasifikāciju trijos apakškodos, kas pastāvēja līdz pēdējam minētajam datumam. Attiecībā uz pēdējo no šiem apakškodiem, kurā ietilpa ne tikai izstrādājumi no nekaļamā čuguna, to samērs tika lēsts 30 % apmērā. Līdzīgs aprēķins tika veikts importam no Indijas un citām attiecīgajām trešām valstīm (pārsūdzētā sprieduma 159. un 160. punkts).

- 122 Izstrādājumi, kuri attiecīgajā laikposmā tika ievesti ar KN kodu ex 7325 99 10, ietvēra kaļamo čugunu, kā arī citus izstrādājumus. Lai tiktu ņemti vērā tikai izstrādājumi no kaļamā čuguna, Komisija ņēma vērā visus darījumus, kas bija iegrāmatoti kā imports no Ķīnas, kas ievests ar šo kodu, un no tā izņēma 14 645 tonnas. Šī izņemšana atbilda darījumiem, kas tika veikti 2004. gadā un neattiecās uz attiecīgo izstrādājumu, jo par šo gadu Komisijas rīcībā bija dati, kuri attiecībā uz Ķīnu norādīja importu, kas atbilda minētajam kodam, bet nebija saistīts ar attiecīgo izstrādājumu. Tāds pats aprēķins tika veikts importam no Indijas. Komisija turklāt, pamatojoties uz sūdzības iesniedzēju veikto izmeklēšanu, uzskatīja, ka imports no citām trešām valstīm ar šo pašu kodu neietvēra izstrādājumus no kaļamā čuguna (pārsūdzētā sprieduma 162.–164. punkts).
- 123 Pārsūdzētā sprieduma 183.–196. punktā Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumu, saskaņā ar kuru Komisijas izmantotie dati balstījās uz nepamatotiem un nesaprātīgiem pieņēmumiem, kuru pamatā nebija neviena pozitīva pierādījuma. Tā šo noraidījumu pamatoja, nospriežot, ka, tā kā nav precīzākas un jaunākas informācijas, kurai būtu līdzīga vai augstāka ticamības pakāpe, ņemot vērā Komisijas sniegto aprēķinu saprātīgo un ticamo raksturu, kā arī šai iestādei piešķirto plašo rīcības brīvību, importa apjoms ir noteikts pareizi.
- 124 Pirmā pamata pirmās daļas pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus argumentus. Pirmkārt, tie uzskata, ka pieņēmums, saskaņā ar kuru dažāda veida izstrādājumu ar vienu KN kodu sadalīšana bija nemainīga laikā un vienlīdzīga dažādās valstīs, nav ne saprātīgs, ne ticams. Nepastāvot pierādījumiem šajā ziņā, būtu absurdi uzskatīt, ka šis sadalījums nav palielinājies.
- 125 Šajā ziņā jānorāda, ka, nepastāvot ticamākiem pieejamiem datiem, pēc citu datu pielāgošanas iegūtie dati var tikt uzskatīti par šī sprieduma 118. punktā definētajiem pozitīvajiem pierādījumiem ar nosacījumu, pirmām kārtām, ka šie citi dati paši par sevi ir šādi pozitīvi pierādījumi un, otrām kārtām, ka aplūkoto pielāgojumi tiek veikti, pamatojoties uz saprātīgiem pieņēmumiem, līdz ar to šo pielāgojumu rezultāts ir ticams.
- 126 Šajā gadījumā nav konstatēts, ka *Eurostat* dati, kurus Komisija izmantoja, lai pēc pielāgojumu veikšanas noteiktu attiecīgā importa apjomu, būtu uzskatāmi par šī sprieduma 118. punktā definētajiem pozitīvajiem pierādījumiem.
- 127 Turklāt, nepastāvot ticamākiem pieejamiem pierādījumiem, Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, varēja apstiprināt Komisijas pieņēmumu, saskaņā ar kuru bija saprātīgi uzskatīt, ka viena un tā paša KN koda ietvaros lūku vāku, kas veido attiecīgo izstrādājumu, importa samērs salīdzinājumā ar pilsētas infrastruktūras importu laika gaitā nemainījās. Pretēji tam, ko norāda apelācijas sūdzības iesniedzēji, tas, ka Komisijas pārbaudes mērķis ir izvērtēt importa apjoma pieaugumu, nepierāda to, ka šis pieņēmums būtu kļūdainis, jo šāds pieaugums ir iespējams, saglabājot dažāda veida izstrādājumu viena KN koda ietvaros stabilu sadalījumu.
- 128 Tāpat, tā kā nav ticamu datu par citām trešām valstīm, kas nav Ķīnas Tautas Republika, saistībā ar attiecīgā izstrādājuma importa procentuālo daļu salīdzinājumā ar citiem izstrādājumiem, kuri ietilpst tajā pašā KN kodā, Komisija varēja ņemt vērā šī importa procentuālo daļu, kāda tā

noteikta attiecībā uz Ķīnas importu. Nepastāvot citiem ticamiem un pieejamiem datiem par minēto attiecīgā izstrādājuma importu, ko veikušas trešās valstis, Komisija varēja uzskatīt, ka šāda ekstrapolācija bija saprātīga.

- 129 Tādējādi pirmais arguments, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirzījuši pirmā pamata pirmās daļas pamatošanai, ir jānoraida.
- 130 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu, saskaņā ar kuru Komisijas aplēses, izvērtējot importa apjomu, varēja uzskatīt par saprātīgām un ticamām. Tie uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 179. punktā norādot, ka to iesniegtajiem eksporta no Ķīnas datiem nav nozīmes, lai gan – turpretī – šie dati pierādīja, ka Komisijas importa dati ir pārvērtēti.
- 131 Pārsūdzētā sprieduma 179. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka gadījumā, ja prasītājs vēlas apstrīdēt Komisijas izmantoto datu par importa apjomu ticamību un gūt pozitīvu rezultātu, tas nevar vienīgi iesniegt alternatīvus skaitļus, piemēram, skaitļus, kas iegūti, pamatojoties uz to muitas iestāžu datiem, kas ir strīdīgā importa izcelsmes pamatā, bet tiem ir jāiesniedz pierādījumi, kas var apšaubīt Komisijas iesniegtos datus.
- 132 Tādējādi minētajā 179. punktā Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu un neuzliekot nepamatotu pierādīšanas pienākumu, precīzē, ar kādiem nosacījumiem prasītājs var likumīgi apstrīdēt atsevišķu Komisijas izmantoto datu ticamību. Šāda apstrīdēšana nevar aprobežoties vienīgi ar alternatīvu datu iesniegšanu, bet tajā ir arī jānorāda iemesli, kuru dēļ pēdējie minētie dati ir ticamāki nekā Komisijas izmantotie dati.
- 133 Tādējādi arī otrais arguments, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirzījuši pirmā pamata pirmās daļas pamatošanai, ir jānoraida.
- 134 Tāpēc, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

3) Par pirmā pamata otro daļu

- 135 Pirmā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, pirmkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 199. un 200. punktā ietvertajos vērtējumos ir pieļauta tiesību kļūda, jo Vispārējā tiesa ir nepamatoti ierobežojusi Komisijas pienākumu ņemt vērā visu pieejamo informāciju, pamatojoties uz to, ka jāņem vērā tiesvedības termiņi, kā arī uz faktu, ka šī pienākuma ievērošanai ar pietiekamu varbūtību jāspēj sniegt ticamākus rezultātus nekā tie, kas iegūti šajos termiņos. Pienākums pamatoties uz pozitīviem pierādījumiem un ņemt vērā visu pieejamo informāciju, lai iegūtu šos pierādījumus, esot obligāts standarts, kam nav piemērojams nekāds termiņš, kā Tiesa to esot apstiprinājusi 2015. gada 10. septembra sprieduma *Bricmate* (C-569/13, EU:C:2015:572) 68. punktā.
- 136 Šajā ziņā jāatgādina, ka, piemērojot pamatregulu, Komisijai kā izmeklējošai iestādei ir pienākums noteikt, vai pastāv dempings, zaudējumi un cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un zaudējumiem (spriedums, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 47. punkts).
- 137 No tā izriet, kā Vispārējā tiesa pamatoti ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 198. punktā, atsaukdamās uz 2012. gada 22. marta sprieduma *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) 32. punktu, ka Komisija antidempinga izmeklēšanā nepilda tiesneša lomu, kura kompetencē būtu lemt, vienīgi

balstoties uz informāciju un pierādījumiem, ko snieguši izmeklēšanas dalībnieki. Komisijai ir arī pienākums pēc savas ierosmes izvērtēt visu būtisko informāciju, kas nav tās rīcībā, bet kam tā pati var piekļūt. Šajā ziņā pamatregulas 6. panta 3. un 4. punktā Komisijai ir piešķirtas tiesības lūgt dalībvalstis iesniegt tai informāciju, kā arī veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes.

- 138 Šis Komisijas pienākums veikt pārbaudi pēc savas ierosmes tomēr ir jāsaskaņo ar citiem pienākumiem, kuri tai ir noteikti pamatregulā. Tādējādi šī pārbaude ir jāveic šīs regulas 6. panta 9. punktā norādītajā izmeklēšanas termiņā, neietekmējot minētās regulas 3. panta 2. punktā norādīto prasību, proti, ka kaitējuma esamības noteikšanas pamatā jābūt pozitīviem pierādījumiem un tai jāietver objektīva pārbaude.
- 139 Turklāt minētais pienākums veikt pārbaudi pēc savas ierosmes attiecas vienīgi uz informāciju, kurai Komisija pati var piekļūt un kurai ir nozīme tās veiktajā antidempinga izmeklēšanā. Šāda nozīme tostarp būs atkarīga no tās informācijas un pierādījumu satura un ticamības, kuri jau ir tās rīcībā, ieinteresētajām pusēm sadarbojoties šajā izmeklēšanā. Komisijai ar visu pienācīgo rūpību jāpārbauda visa tās rīcībā esošā informācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 50. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā kā Komisijas rīcībā ir pietiekami ticama informācija, lai tā varētu veikt minēto izmeklēšanu objektīvā veidā, un tā kā informācija, kurai tā pati var piekļūt, nav prognozējami ticamāka, to nevar piespiest izmantot izmeklēšanas pēc savas ierosmes pilnvaras.
- 140 Tomēr, ja antidempinga procedūras dalībnieks detalizēti apstrīd konkrētas informācijas precizitāti, Komisijai rūpīgi jāizvērtē šis apstrīdēšanas pamatotība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, 68. punkts) un, ciktāl tā ir pamatota, savi secinājumi jābalsta uz citu ticamu informāciju.
- 141 Tātad Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 199. un 200. punktā uzskatot, ka Komisijas pienākuma veikt pārbaudi pēc savas ierosmes izvērtējums jāveic, ņemot vērā gan tās pienākumu ievērot tiesvedības termiņus, gan faktu, ka šī pienākuma ievērošanai ar pietiekamu varbūtību jāspēj sniegt ticamākus rezultātus nekā tie, kas iegūti šajos termiņos.
- 142 Pirmā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, otrkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 202.–210. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini ir izvērtējusi Komisijas pienākumu pēc savas ierosmes pārbaudīt visu pieejamo informāciju, nosprieždama, ka Komisijai nebija pienākuma ne ievākt datus no valsts muitas iestādēm, ne nosūtīt anketas importētājiem, lai iegūtu ticamākus datus vai pārbaudītu tās izvirzītos pieņēmumus.
- 143 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, kā tika norādīts šī sprieduma 125. punktā, ka Komisija uz datiem, kas iegūti pēc pielāgošanas, var balstīties vienīgi tad, ja nav ticamāku pieejamu datu, kas Komisijai jāpārbauda pēc savas ierosmes.
- 144 Turklāt attiecībā uz informāciju, kuru Komisija varētu iegūt no valsts muitas iestādēm, pirmām kārtām, jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 202. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka nebūtu samērīgi prasīt no Komisijas, lai tā no visu dalībvalstu muitas iestādēm ievāktu importa sarakstus – darījumu pēc darījuma – un tos analizētu, lai noteiktu, vai tos var ņemt vērā, un pēc tam apkopotu datus par attiecīgo izstrādājumu četrus gadu laikā visā Savienībā.
- 145 Šāds izvērtējums nav uzskatāms par Komisijas pienākuma veikt pārbaudi pēc savas ierosmes kļūdainu piemērošanu. Šāda informācijas ievākšana nozīmētu, ka jāpārbauda katrs lūku vāku importa Savienībā gadījums izmeklēšanas laikposmā, bet to būtu praktiski neiespējami veikt

noteiktajos termiņos. Kā tika norādīts šī sprieduma 138. punktā, Komisijas pienākums veikt pārbaudi pēc savas ierosmes ir jāsaskaņo ar citiem pienākumiem, kuri tai ir noteikti pamatregulā, tostarp ar tajā paredzētajiem termiņiem.

- 146 Otrām kārtām, jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 205. un 206. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka Komisijai nebija arī pienākuma izveidot datu izlasi, vācot atsevišķus konkrētākus datus no valstu muitas iestādēm, jo, pirmkārt, šādas izlases izveide radītu vērā ņemamu darba slodzi un prasītu ilgu laiku, un tas esot jāņem vērā saistībā ar Komisijai noteiktajiem stingrajiem procesuālajiem termiņiem, un, otrkārt, šādas izlases nozīmība varētu tikt apstrīdēta, jo varētu rasties jautājumi par izraudzīto darījumu reprezentivitāti un šāda izlase neļautu precīzi aprēķināt attiecīgā izstrādājuma importa apjomu.
- 147 Šāds Vispārējās tiesas vērtējums nav pretrunā arī Komisijas pienākumam veikt pārbaudi pēc savas ierosmes, jo nešķiet, ka izlases veidošana valsts muitas iestādēs būtu ļāvusi iegūt ticamākus datus par pielāgotajiem datiem, kurus Komisija ņēma vērā šajā gadījumā.
- 148 Visbeidzot, attiecībā uz datiem, kurus Komisija būtu varējusi ievākt no importētājiem, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 207.–209. punktā ir uzskatījusi, ka Komisijai šajā gadījumā nebija pienākuma ievākt šos datus, jo tie nebūtu ticamāki. Vispārējā tiesa šo vērtējumu ir pamatojusi, norādot, ka, pirmkārt, 28 importētāji, kuri izteicās izmeklēšanas laikā, atbildēs uz paziņojuma par izmeklēšanas sākšanu ietvertajā anketā ir iesnieguši kopējo skaitli, kurā bija pārņemts attiecīgā izstrādājuma importa no Ķīnas un Indijas apjoms, otrkārt, minētie dati netika iedalīti atkarībā no KN kodiem, kuros ietilpa šis izstrādājums, un, treškārt, šis atbildes varēja pārbaudīt tikai attiecībā uz tiem trim izlasē iekļautajiem importētājiem, kuri atbildēja uz šo anketu un attiecībā uz kuriem netika pierādīts, ka tie pietiekami pārstāvētu minētā izstrādājuma importētāju kopumu. Vispārējā tiesa pēdējo minēto vērtējumu ir pamatojusi ar faktu, ka Komisija bija norādījusi, ka tirgus ir sadrumstalots un to raksturo liels skaits mazo un vidējo uzņēmumu, un ka šādā kontekstā nav izslēgts, ka daudzi citi neatkarīgie importētāji, kuri darbojas tirgū un kuriem nebija tiešas intereses sadarboties izmeklēšanā, nav izteikušies.
- 149 Šajā ziņā jānorāda, ka ar faktu pašu par sevi, ka importētāju atbildēs uz minēto anketu nebija ietverta pietiekami detalizēta informācija par aplūkoto importu, nepietika, lai atbrīvotu Komisiju no tās pienākuma pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai šiem importētājiem bija ticamāki dati par tiem, kas tika izveidoti, pamatojoties uz *Eurostat* datiem. Tomēr šajā ziņā Vispārējās tiesas pieļautā kļūda nav efektīva. Kā Komisija norādījusi iebildumu rakstā, pat ja tā būtu pieprasījusi detalizētāku informāciju, šī informācija nekad nebūtu tik izsmeltoša kā *Eurostat* informācija. Nav apstrīdēts faktiskais rakstura vērtējums, saskaņā ar kuru netika izslēgts, ka daudziem citiem neatkarīgajiem importētājiem, kuri darbojas tirgū, nebija tiešas ieinteresētības sadarboties izmeklēšanā. Tādējādi nav pierādīts, ka datu ievākšana par importu no importētājiem būtu ļāvusi iegūt ticamākus datus par pielāgotajiem datiem, kurus Komisija ņēma vērā šajā gadījumā.
- 150 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata otrā daļa un tādējādi pirmais pamats kopumā ir jānoraida.

2. Par otro pamatu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 151 Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 305.–311. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini ir apstiprinājusi Komisijas vērtējumu par *Saint-Gobain PAM* radīto kaitējumu un cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un šo kaitējumu. Šī vērtējuma pamatā nebija pozitīvi pierādījumi un objektīva pārbaude pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta izpratnē, jo, aprēķinot minēto kaitējumu, neesot ņemta vērā peļņa no pārdevumiem ar *Saint-Gobain PAM* saistītajām pārdošanas vienībām. Ņemot vērā ražošanas izmaksas, kas *Saint-Gobain PAM* radušās saistībā ar ražošanu, neatkarīgi no pārdevuma veida, kas notiktu vēlāk, Komisija, aprēķinot šī uzņēmuma vispārējo rentabilitāti, neesot ņēmusi vērā “slēpto” peļņu, kuru ražotājs guva no šīm vienībām, pārdodot attiecīgo izstrādājumu. Šī peļņa esot uzskatīta par izmaksām, aprēķinot kaitējumu, līdz ar to *Saint-Gobain PAM* rentabilitāte esot aprēķināta pārāk zemu un kaitējums esot aprēķināts pārāk augstu.
- 152 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, galvenokārt apgalvo, ka šis pamats nav pieņemams, jo apgalvotā tiesību kļūda neesot saprotama un esot jāapšaubā neapstrīdētais faktiska rakstura vērtējums, kā arī – pakārtoti – tas nav pamatots.

b) Tiesas vērtējums

- 153 Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2. un 3. punktu, apstiprinot Komisijas veikto *Saint-Gobain PAM* nodarīto kaitējumu. Veicot šo vērtējumu, šis kaitējums esot novērtēts pārāk augstu, jo Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka *Saint-Gobain PAM* peļņa no pārdevumiem, kas veikti tās saistītajām pārdošanas vienībām, esot uzskatāma par izdevumiem.
- 154 Šajā ziņā jānorāda, ka ar prasības Vispārējā tiesā pirmā pamata piekto daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmeta Komisijai, ka tā, aprēķinot *Saint-Gobain PAM* nodarīto kaitējumu, esot izmantojusi rēķinos norādītās cenas par tālākpārdošanu tās sabiedrību grupas iekšienē, kurā ietilpst šis Savienības ražotājs, proti, darījuma cenas, lai gan faktiskā ienesīguma vērtējums esot bijis jāveic, salīdzinot veikto pārdošanas apjoma vērtību neatkarīgiem klientiem ar izmaksām, ko rada ražojumu ražošana, kā arī tirdzniecības izmaksām, administratīvajiem izdevumiem un citām vispārējām izmaksām.
- 155 Pārsūdzētā sprieduma 305.–307. punktā Vispārējā tiesa noraidīja šo iebildi, uzskatot – tas, ka *Saint-Gobain PAM* tirgoja attiecīgo izstrādājumu gan tieši neatkarīgiem klientiem, gan netieši, ar saistīto tirgotāju starpniecību, neietekmē ražošanas izmaksu noteikšanu, jo abu veidu pārdevumi attiecās uz šī uzņēmuma ražotiem izstrādājumiem un vērtība, kuru ņēma vērā Komisija, atbilda minētā uzņēmuma ražošanas izmaksām neatkarīgi no tā, kāda veida tirdzniecība vēlāk tika veikta. Vispārējā tiesa no tā secināja – tas, ka noteikti pārdevumi tika veikti ar saistīto sabiedrību starpniecību, nekādi neietekmēja *Saint-Gobain PAM* ražošanas izmaksu aprēķinu un līdz ar to Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novērtējumu.

- 156 Tādējādi Vispārējā tiesa neuzskatīja, ka *Saint-Gobain PAM* peļņa no tās attiecīgā izstrādājuma tirdzniecības saistītajām pārdošanas vienībām bija daļa no šīs sabiedrības izmaksām, nosakot Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu. Gan tiešās pārdošanas, gan netiešās pārdošanas, kas veikta ar saistīto pārdošanas vienību starpniecību, gadījumā izmaksas, kas tika ņemtas vērā, bija *Saint-Gobain PAM* ražošanas izmaksas.
- 157 Apelācijas sūdzības iesniedzēju iebilduma, saskaņā ar kuru *Saint-Gobain PAM* izmaksas, kas tika ņemtas vērā, iekļāva šīs sabiedrības peļņu no pārdevumiem, kurus tā veikusi saistītajām pārdošanas vienībām, mērķis ir apstrīdēt Vispārējās tiesas faktiska rakstura vērtējumu, nepierādot un pat neapgalvojot pierādījumu sagrozīšanu. Tomēr šis iebildums nav pieņemams atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ietilpst konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī tai iesniegtos pierādījumus. Šo faktu un pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2023. gada 2. februāris, Spānija u.c./Komisija, C-649/20 P, C-658/20 P un C-662/20 P, EU:C:2023:60, 98. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 158 Tāpēc, ņemot vērā iepriekš minētos iemeslus, otrais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

3. Par trešo pamatu

- 159 Trešajā pamatā, kuram ir divas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 371.–392. un 397. punktā uzskatīdama, ka nebija jāveic segmenta analīze, lai izvērtētu cēloņsakarības esamību starp attiecīgā izstrādājuma importu un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu, neraugoties uz atšķirībām starp standarta un nestandarta izstrādājumiem, kā arī atšķirībām starp pelēkā čuguna izstrādājumiem un plastiskā čuguna izstrādājumiem.

a) Par trešā pamata pirmo daļu

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 160 Ar trešā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, ierobežojot gadījumus, kad ir jāveic kaitējuma segmentēta analīze, vienīgi ar gadījumiem, kad aplūkotie izstrādājumi nav savstarpēji aizstājami. Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 378. punktā tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka segmenta analīze nav nepieciešama, ja šie izstrādājumi ir pietiekami savstarpēji aizstājami, un pārsūdzētā sprieduma 383.–392. punktā tā esot kļūdaini ierobežojusi savu analīzi ar jautājumu, vai minētie izstrādājumi antidempinga procedūras vajadzībām ir uzskatāmi par vienu izstrādājumu, pamatojoties uz 1992. gada 10. marta spriedumu *Sanyo Electric/Padome* (C-177/87, EU:C:1992:111). Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka pastāv būtiskas atšķirības starp standarta un nestandarta izstrādājumiem, kā arī starp pelēkā čuguna izstrādājumiem un plastiskā čuguna izstrādājumiem. Šīs atšķirības esot nozīmīgas šo izstrādājumu klientiem. Turklāt aplūkotais imports attiecoties vienīgi uz standarta izstrādājumiem un gandrīz vienīgi uz plastiskā čuguna izstrādājumiem. Šādi apstākļi attaisnojot segmenta analīzi, kas ietekmētu cēloņsakarības vērtējumu.
- 161 Komisija uzskata, ka šī pamata pirmā daļa nav pieņemama, jo apelācijas sūdzības iesniedzēji nav pietiekami precīzi identificējuši tiesību kļūdu, kas esot pieļauta pārsūdzētajā spriedumā. Turklāt Komisija un personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka pirmā daļa nav pamatota.

2) Tiesas vērtējums

- 162 Attiecībā uz trešā pamata pirmās daļas pieņemamību jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi ir jānorāda tā sprieduma apstrīdētās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti šīs prasības atbalstam, pretējā gadījumā apelācijas sūdzība vai attiecīgais pamats nav pieņemams (skat. it īpaši spriedumus, 2022. gada 10. novembris, Komisija/*Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 29. punkts, un 2022. gada 15. decembris, *Picard*/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984, 52. punkts).
- 163 Šā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji tomēr pietiekami precīzi norāda apgalvoto tiesību kļūdu, kā arī iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa esot pieļāvusi šo kļūdu. Tie uzskata, ka pēdējā minētā ir kļūdaini ierobežojusi ar importu par dempinga cenām radītā kaitējuma segmenta analīzi ar pieļāvumu, ka aplūkotie izstrādājumi nav savstarpēji aizstājami, un savu apgalvojumu pamatošanai norāda uz 2004. gada 28. oktobra spriedumu *Shanghai Teraoka Electronic/Padome* (T-35/01, EU:T:2004:317) un 2019. gada 24. septembra spriedumu *Hubei Xinyegang Special Tube*/Komisija (T-500/17, EU:T:2019:691). Tāpēc Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.
- 164 Attiecībā uz pirmās daļas pamatotību jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu kaitējuma noteikšanā objektīvi pārbauda importa par dempinga cenām apjomu, šī importa ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū un minētā importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari. Šīs regulas 3. panta 3. punktā ir paredzēts, ka attiecībā uz importu par dempinga cenām ir jāpārbauda, vai šāda importa dēļ notiek ievērojama cenu samazināšanās salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares līdzīga izstrādājuma cenām.
- 165 Lai gan pamatregulā nav noteikta nekāda konkrēta metode cenu samazinājuma analīzei, no paša 3. panta 3. punkta formulējuma izriet, ka izvēlētā metode iespējama cenu samazinājuma noteikšanai principā jāveic “līdzīga ražojuma” līmenī minētās regulas 1. panta 4. punkta izpratnē, pat ja to var veidot dažāda veida izstrādājumi, kas ietilpst vairākos tirgus segmentos. Tātad pamatregulā Komisijai principā nav noteikts pienākums analizēt cenu samazinājuma esamību citā līmenī, nevis līdzīga izstrādājuma līmenī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 73.–75. punkts).
- 166 Tomēr, tā kā saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu Komisijai ir jāveic importa par dempinga cenām ietekmes uz līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu cenām “objektīva pārbaude”, šai iestādei savā cenu samazinājuma analīzē ir jāņem vērā visi atbilstošie pozitīvie pierādījumi, tostarp vajadzības gadījumā tie, kas saistīti ar dažādiem attiecīgā izstrādājuma tirgus segmentiem (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77. punkts).
- 167 Tādējādi, lai nodrošinātu cenu samazinājuma analīzes objektivitāti, Komisijai konkrētos apstākļos, neraugoties uz tās plašo rīcības brīvību, var būt pienākums veikt šādu analīzi attiecīgā izstrādājuma tirgus segmentu līmenī. Tā tas var būt situācijā, kuru raksturo attiecīgā izstrādājuma tirgum raksturīgas segmentācijas esamība un fakts, ka imports, par kuru tiek veikta antidempinga izmeklēšana, galvenokārt ir koncentrēts vienā no attiecīgā izstrādājuma tirgus segmentiem, tomēr neietekmējot to, ka pienācīgi jāņem vērā līdzīgs izstrādājums kopumā. Tas tā var būt arī īpašā situācijā, kuru raksturo stipra pārdevumu iekšienē koncentrācija un imports par

dempinga cenām atsevišķos segmentos, kā arī ievērojamas atšķirības cenās šajos segmentos. Šādos apstākļos Komisijai var būt pienākums ņemt vērā katra izstrādājuma veida tirgus daļas un šīs cenu atšķirības, lai garantētu analīzes saistībā ar cenu samazinājuma esamību objektivitāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78.–81., 110. un 111. punkts).

- 168 Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa varēja secināt, kā tā ir to darījusi pārsūdzētā sprieduma 378. punktā, ka segmenta analīze nebija nepieciešama, ja attiecīgie izstrādājumi ir pietiekami savstarpēji aizstājami. Šo izstrādājumu veidu pietiekama savstarpēja aizstājamība nodrošina tirgum raksturīgas segmentācijas neesamību un līdz ar to cenu samazinājuma analīzes objektivitāti, jo tās rezultātā Savienības izstrādājumu pārdevumus ietekmē imports par dempinga cenām neatkarīgi no šo izstrādājumu vai šī importa segmenta.
- 169 No tā izriet, ka gadījumā, ja šāda savstarpēja aizstājamība ir pierādīta, atšķirību starp standarta un nestandarta izstrādājumiem, kā arī starp pelēkā čuguna izstrādājumiem un plastiskā čuguna izstrādājumiem uztvere no šo izstrādājumu klientu skatpunkta un fakts, ka imports par dempinga cenām attiecoties vienīgi uz standarta izstrādājumiem un gandrīz vienīgi uz plastiskā čuguna izstrādājumiem, nevar attaisnot segmenta analīzi.
- 170 Turklāt Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 383. punktā nospriežot, ka ar to, ka izstrādājumi ietilpst dažādos preču klāstos, nepietiek, lai pierādītu, ka tie nav savstarpēji aizstājami, kā arī – ka ir iespējams veikt segmentētu analīzi. Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi šajā punktā, izstrādājumiem, kuri ietilpst dažādos preču klāstos, var būt vienādas funkcijas vai tie var apmierināt vienas un tās pašas vajadzības.
- 171 Tāpēc trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

b) Par trešā pamata otro daļu

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 172 Trešā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, ciktāl tā nav ne ņēmusi vērā, ne atbildējusi uz viņu argumentu, saskaņā ar kuru importa par dempinga cenām raksturs esot bijis jāņem vērā, lai novērtētu cēloņsakarības esamību. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka, ņemot vērā šī importa iezīmes, kuru veido gandrīz vienīgi standarta un plastiskā čuguna izstrādājumi, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu nevar pierādīt nekādu cēloņsakarību starp minēto importu un kaitējumu “līdzīgam ražojumam”, neveicot šī kaitējuma izvērstāku pārbaudi saistībā, pirmkārt, ar plastiskā čuguna izstrādājumiem, tos pretstatot pelēkā čuguna izstrādājumiem, un, otrkārt, ar standarta izstrādājumiem, tos pretstatot nestandarta izstrādājumiem.
- 173 Lai atspoguļotu šīs Vispārējās tiesas kļūdas nozīmību, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Komisija uz PKN balstītu izstrādājumu salīdzināšanas metodi (turpmāk tekstā – “PKN metode”) ir piemērojusi tikai saistībā ar cenu samazinājuma esamības pārbaudi, nevis saistībā ar kaitējuma esamības rādītājiem, piemēram, pārdošanas apjomiem un rentabilitāti, kas esot novērtēta tikai līdzīgam izstrādājumam kopumā. Līdz ar to Komisijai neesot bijis iespējams noteikt, vai kaitējums, kas konstatēts, pamatojoties uz katru no šiem rādītājiem, bija saistīts ar attiecīgo Ķīnas importa segmentu un attiecīgi – vai šis imports izraisīja šo kaitējumu. Turklāt tas, ka Komisija samazinājuma esamību pierādīja tikai attiecībā uz 62,6 % no kopējā Savienības ražotāju

pārdošanas apjoma, pastiprinot nepieciešamību izvērtēt, vai līdzīgam izstrādājumam konstatētais kaitējums ir saistīts ar izstrādājumu kategorijām, kurās netika veikts nekāds vai gandrīz nekāds imports. Katrā ziņā Vispārējā tiesa esot kļūdaini apelācijas sūdzības iesniedzējiem noteikusi pārmērīgu pierādīšanas pienākumu attiecībā uz atšķirību pierādīšanu starp tādu izstrādājumu kategorijām, kurās nepieciešama segmenta analīze.

- 174 Vispārējā tiesa pieļaujot arī kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 391. un 392. punktā noraidīdama “preferences” vai “prioritātes” nozīmību starp dažādiem segmentiem. Tieši šī preference varētu izraisīt cēloņsakarības neesamību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu, jo šis imports attiecas tikai uz vienu segmentu un kaitējums ir konstatēts Savienības ražotājiem citā segmentā. Tas, ka minētā sprieduma 391. un 392. punktā Vispārējā tiesa to, ka atsevišķās dalībvalstīs pastāv patērētāju prioritāte vai preference vienam vai otram aplūkotā čuguna veidam, aplūko kā “apgalvojumu”, “kas nav pamatots ar konkrētiem pierādījumiem”, esot uzskatāms par acīmredzami kļūdainu un maldīgu soli. Pirmkārt, Komisija esot atzinusi šādas preferences esamību. Otrkārt, visas ieinteresētās puses, tostarp sūdzības iesniedzēji, esot uzsvēruši pastāvošās atšķirības starp plastiskā čuguna izstrādājumiem un pelēkā čuguna izstrādājumiem.
- 175 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka trešā pamata otrā daļa nav efektīva, jo apelācijas sūdzības iesniedzēji nav pierādījuši, ka aplūkotie izstrādājumi nav savstarpēji aizstājami. Katrā ziņā otrā daļa neesot pamatota, jo šo izstrādājumu savstarpējā aizstājamība nepieļaujot mākslīgi nodalīt kaitējuma analīzi no cēloņsakarības analīzes.

2) Tiesas vērtējums

- 176 Ar trešā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav nedz ņēmusi vērā, nedz atbildējusi uz to argumentu, saskaņā ar kuru atbilstoši pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktam nevar noteikt nekādu cēloņsakarību, neanalizējot standarta izstrādājumu, nestandarta izstrādājumu, plastiskā čuguna izstrādājumu un pelēkā čuguna izstrādājumu segmentus, jo importu par dempinga cenām gandrīz pilnībā veidoja standarta izstrādājumi un plastiskā čuguna izstrādājumi.
- 177 Šajā ziņā jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 382.–385. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā standarta un nestandarta izstrādājumu savstarpējo aizstājamību, kā arī to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji nav iesnieguši pierādījumus par pretējo, nebija nepieciešamības veikt kaitējuma segmentētu analīzi, nodalot standarta izstrādājumus no nestandarta izstrādājumiem. Tāpat pārsūdzētā sprieduma 387.–392. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka Komisija ir uzskatījusi, ka plastiskā čuguna izstrādājumi un pelēkā čuguna izstrādājumi ir savstarpēji aizstājami un ka apelācijas sūdzības iesniedzēji nebija iesnieguši pierādījumus, kas liktu apstrīdēt šo vērtējumu, jo tie vienīgi norādīja uz “prioritātes” vai “preferences” esamību atsevišķās dalībvalstīs attiecībā uz vienu vai otra veida čugunu. Līdz ar to Vispārējā tiesa nosprieda, ka nebija jāveic kaitējuma segmentēta analīze, nodalot plastisko čugunu no pelēkā čuguna.
- 178 Tā kā no Vispārējās tiesas veiktā faktiskā rakstura vērtējuma izriet, ka gan standarta un nestandarta izstrādājumi, gan plastiskā čuguna izstrādājumi un pelēkā čuguna izstrādājumi ir savstarpēji aizstājami, nebija nepieciešams veikt kaitējuma analīzi atkarībā no aplūkoto izstrādājumu segmentiem. Kā norādīts šī sprieduma 168. punktā, no šo izstrādājumu savstarpējās aizvietojamības var secināt, ka Savienības izstrādājumu tirdzniecību ietekmē imports par dempinga cenām neatkarīgi no šo izstrādājumu vai importa segmenta.

- 179 Apelācijas sūdzības iesniedzēju arguments, saskaņā ar kuru, piemērojot PKN metodi, Komisija esot ņēmusi vērā aplūkoto izstrādājumu segmentāciju, lai gan šī metode neesot apmierinoša, jo tā attiecoties tikai uz vienu no dažādiem kaitējuma rādītājiem, proti, cenu samazinājuma esamības, pārbaudi un skarot tikai 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, ir jānoraida kā neefektīvs. Tā kā aplūkoto izstrādājumu savstarpēja aizstājamība nelika veikt segmentu analīzi, apgalvojotajiem šīs metodes trūkumiem segmentu analīzes mērķiem nav nozīmes.
- 180 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav pārbaudījusi to iebildumu par pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpumu, jo nav veikta segmenta analīze, jānorāda, ka, neapšaubāmi, 3. panta 2. un 3. punktam un 3. panta 6. un 7. punktam ir atšķirīgi mērķi, jo pirmie minētie punkti reglamentē kaitējuma Savienības ražošanas nozarei esamības noteikšanu un otrie – precīzē nosacījumus cēloņsakarības esamībai starp importa par dempinga cenām un šo kaitējumu. Tomēr šie noteikumi, kā tika norādīts pārsūdzētā sprieduma 363. punktā, ir savstarpēji saistīti. Šīs regulas 3. panta 6. punktā ir skaidri paredzēts, ka pierādījumi tam, ka šis imports rada kaitējumu, ir jāsniedz, pamatojoties uz pierādījumiem, kas sniegti saistībā ar šī panta 2. punktu, un tas nozīmē, ka jāpierāda, ka minētā panta 3. punktā norādītajam apjomam un/vai cenu līmenim ir jābūt būtiskai ietekmei uz Savienības ražošanas nozari. Tādējādi šī sprieduma 364. punktā Vispārējā tiesa pamatoti ir atgādinājusi, ka minētās regulas 3. panta 3. punktā norādītajai pārbaudei ir jābūt par pamatu analīzei par cēloņsakarības esamību starp minēto importu un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu.
- 181 No tā izriet, ka vērtējums, saskaņā ar kuru segmenta analīze nav jāveic, pārbaudot kaitējumu atbilstoši pamatregulas 3. panta 2. un 3. punktam, ir piemērojams arī saistībā ar pārbaudi par cēloņsakarību atbilstoši 3. panta 6. un 7. punktam. Pārsūdzētā sprieduma 382.–392. punktā uzskatīdama, ka aplūkoto izstrādājumu segmenta analīze nav pamatota, pārbaudot kaitējumu, ņemot vērā to savstarpējo aizvietojamību, Vispārējā tiesa tādējādi netieši, tomēr noteikti noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumu par šīs regulas 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpšanu šādas analīzes neveikšanas dēļ.
- 182 Turklāt kā nepamatots jānoraida apelācijas sūdzības iesniedzēju arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa tiem esot noteikusi pārmērīgu pierādīšanas pienākumu saistībā ar atšķirību pierādīšanu starp izstrādājumu kategorijām, kam jāveic segmenta analīze. Tā kā segmenta analīze ir pamatota vienīgi nolūkā nodrošināt importa par dempinga cenām ietekmes uz līdzīgiem Savienības ražošanas nozares izstrādājumiem pārbaudes objektivitāti, pienākums pierādīt, ka aplūkotie izstrādājumi nav pietiekami savstarpēji aizstājami, lai izraisītu pienākumu veikt segmenta analīzi, nav uzskatāms par pārmērīgu pierādīšanas pienākumu.
- 183 Visbeidzot, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 392. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, noraidīdama to, ka, izvērtējot kaitējumu, ir nozīme patērētāju preferencēm vai prioritātei atsevišķās valstīs attiecībā uz vienu vai otru no aplūkotā čuguna veidiem, jānorāda, ka šajā punktā Vispārējā tiesa to argumentus noraidīja, balstoties uz diviem autonomiem pamatiem. Pirmkārt, šī tiesa konstatēja, ka to apgalvojumus šajā ziņā nepamato konkrēti pierādījumi, un, otrkārt, tā uzskatīja, ka prioritāte pati par sevi neļauj neapšaubāmi pierādīt izstrādājumu savstarpējas aizstājamības neesamību vai nepietiekamību. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēji apelācijas sūdzībā neapstrīd šo otro pamatu, to argumenti saistībā ar konkrētu pierādījumu esamību, kas pamatotu to apgalvojumus, ir jānoraida kā neefektīvi.
- 184 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešā pamata otrā daļa un tādējādi trešais pamats kopumā ir jānoraida.

4. Par ceturto pamatu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 185 Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 425. punktā Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu, nosprieždama, ka cenu samazinājuma starpības esamība, kas attiecas uz 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, šķiet pietiekama, lai secinātu, ka pastāv ievērojams cenas samazinājums šīs regulas 3. panta 3. punkta izpratnē. Vispārējā tiesa šādi neesot izvērtējusi, vai cenu samazinājuma neesamība attiecībā uz 37,4 % no šī pārdošanas apjoma rada šķērslī tam, lai varētu konstatēt cēloņsakarību atbilstoši minētās regulas 3. panta 6. un 7. punktam. Konstatētais kaitējums varētu skart tādus izstrādājumu veidus, uz kuriem neattiecas imports par dempinga cenām, un tas ietekmētu šī importa radītā kaitējuma pārbaudes objektīvo raksturu.
- 186 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 417. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, cenu samazinājuma attiecībā uz 37,4 % no minētā pārdošanas apjoma neesamības ietekmes analīzi pakļaujot Savienības tirgus segmentācijas konstatējumam. Šādas segmentācijas esamība neesot priekšnoteikums tam, lai Komisija rūpīgi pārbaudītu cēloņsakarību. Cenu samazinājuma un atbilstīgas importēto izstrādājumu kategorijas neesamība lielā Savienībā veikto pārdevumu daļā būtu varējusi liegt konstatēt cēloņsakarību saistībā ar nodarīto kaitējumu visai Savienības ražošanas nozarei.
- 187 Apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd arī to, ka PKN metode varētu attaisnot strīdīgajā regulā ievēroto pieeju. Atbilstības starp aplūkotajiem PKN neesamība, veicot pārbaudi izlases veidā, nozīmētu, ka būtu jāpēta, vai, neraugoties uz šādu neesamību, var pierādīt cēloņsakarību. Pārbaudē, piemēram, varētu ietilpt analīze, kuras nolūks ir noteikt, vai imports, kas nav vienīgi izlasē iekļauto ražotāju imports, ietver izstrādājumu veidus bez atbilstmes. Šajā gadījumā tas tā tomēr neesot.
- 188 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentus.

b) Tiesas vērtējums

- 189 Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 6. punktu, pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar šī panta 2. punktu, jāpierāda, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu, un tas nozīmē, ka ir jāpierāda, ka minētā panta 3. punktā norādītais šī importa apjoms un/vai cenu līmeņi būtiski ietekmē Savienības ražošanas nozari.
- 190 Pārsūdzētā sprieduma 417.–425. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka atšķirībā no situācijas, kas bija abu pārejo lietu pamatā, šajā gadījumā Komisija netika konstatējusi atšķirīgu segmentu esamību un ka, lai gan tā aplūkoto izstrādājumu bija iedalījusi KN kodos, lai veiktu salīdzinājumu, šis izstrādājums aptverot dažādus izstrādājumu veidus, kuri joprojām ir savstarpēji aizstājami. Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskatīja, ka cenu samazinājuma starpības esamība, kas ir robežās no 31,6 līdz 39,2 % un attiecas uz 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, ir pietiekama, lai secinātu, ka pastāv ievērojams cenu samazinājums salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares līdzīga izstrādājuma cenu pamatregulas 3. panta 3. punkta izpratnē.

- 191 Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību un pamatojuma kļūdu, neizvērtējuma, vai cenu samazinājuma neesamība attiecībā uz 37,4 % no šī pārdošanas apjoma traucē vai netraucē konstatēt cēloņsakarību atbilstoši pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktam. Tā esot arī pieļāvusi tiesību kļūdu, pakļaujot nepieciešamību veikt šīs cenu samazinājuma neesamības ietekmes analīzi Savienības tirgus segmentācijas konstatējumam.
- 192 Attiecībā uz iebildi par tiesību kļūdu jānorāda, ka, lai gan pamatregulas 3. pantā ir norādīts zināms skaits apstākļu, kuri ir jāņem vērā, nosakot kaitējumu, ko izraisījis imports par dempinga cenām, kā norādīts šī sprieduma 165. punktā, tajā nav paredzēta nekāda precīza metode cenu samazinājuma analīzei. Tā kā šī noteikšana ietver sarežģītus ekonomiskus vērtējumus, saskaņā ar šī sprieduma 112. punktā atgādināto judikatūru Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz tās izvēli.
- 193 Turklāt pamatregulā nav paredzēts, ka, nosakot importa par dempinga cenām radītā kaitējuma esamību, Komisijai jebkādos apstākļos būtu jāņem vērā visi Savienības ražošanas nozares pārdotie izstrādājumi, tostarp tādi aplūkotā izstrādājuma veidi, kurus izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji neeksportē.
- 194 Pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta formulējums, uz kuru atsaucas šīs regulas 3. panta 6. punkts, neliek Komisijai šī importa ietekmes uz Savienības ražošanas nozares cenām pārbaudē ņemt vērā visu šīs ražošanas nozares līdzīga izstrādājuma pārdošanas apjomu (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 152., 153. un 159. punkts).
- 195 To apstiprina fakts, ka importa par dempinga cenām ietekmes uz Savienības ražošanas nozares cenām pārbaude, kas jāveic kaitējuma noteikšanas nolūkā, ietver nevis viena un tā paša uzņēmuma pārdošanas apjoma salīdzinājumu – kā tas ir gadījumā, kad tiek noteikta dempinga starpība, kas tiek aprēķināta, pamatojoties uz attiecīgā ražotāja eksportētāja datiem –, bet gan vairāku uzņēmumu, proti, izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju un izlasē iekļauto Savienības ražošanas nozares uzņēmumu, pārdošanas apjoma salīdzinājumu. Taču cenu samazinājuma analīzē šo uzņēmumu pārdošanas apjoma salīdzinājums bieži būs grūtāks nekā dempinga starpības noteikšanā, jo šo dažādo uzņēmumu pārdoto izstrādājumu veidu klāstam ir tendence pārklāties tikai daļēji (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 154. un 155. punkts).
- 196 Šis risks, kas ir saistīts ar to, ka, analizējot cenu samazinājumu, atsevišķus izstrādājumu veidus šo dažādo uzņēmumu pārdoto izstrādājumu klāsta atšķirību dēļ nevar ņemt vērā, ir vēl lielāks, ja PKN ir detalizētāki. Proti, lielākas PKN detalizētības priekšrocība ir tāda, ka tiek salīdzināti izstrādājumu veidi, kuriem ir kopīgas fiziskās un tehniskās īpašības, savukārt tās neizdevīgums ir tajā, ka tā palielina iespēju, ka noteiktu veidu izstrādājumiem, ko pārdod viena vai otra no attiecīgajām sabiedrībām, nav līdzvērtīgu izstrādājumu un līdz ar to tos šajā analīzē nevar ne salīdzināt, ne ņemt vērā (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 156. un 157. punkts).
- 197 Tādējādi neizbēgamas sekas tam, ka Komisija īsteno tās plašo novērtējuma brīvību saistībā ar izvēlēto metodi, lai analizētu cenu samazinājumu, kā tas ir PKN metodes gadījumā, var būt tas, ka atsevišķus izstrādājumu veidus nevar salīdzināt un līdz ar to, veicot minēto analīzi, tie netiek ņemti vērā. Šīs novērtējuma brīvības izmantošanu tomēr ierobežo Komisijai ar pamatregulas

3. panta 2. punktu noteiktais pienākums veikt objektīvu pārbaudi par importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 158. punkts).

- 198 Šajā gadījumā Komisijas izvēles piemērot PKN metodi sekas ir tādas, ka tā nevarēja salīdzināt 37,4 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma.
- 199 Tomēr tas, ka Komisija varēja pierādīt samazinājuma starpības esamību robežās no 31,6 līdz 39,2 %, kas attiecas uz 62,6 % no šī pārdošanas apjoma, ir uzskatāms par ievērojamu šo ražotāju cenas samazinājumu, ko var kvalificēt kā būtisku ietekmi uz Savienības ražošanas nozari pamatregulas 3. panta 6. punkta izpratnē.
- 200 Turklāt un katrā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji no tā, ka nav veikts salīdzinājums par 37,4 % no minētā pārdošanas apjoma, kļūdaini secina, ka aplūkotais imports to neietekmēja. Tā kā aplūkotais izstrādājums aptver dažādus izstrādājumu veidus, kuri ir savstarpēji aizstājami, un tā kā attiecīgi nepastāv aplūkotā izstrādājuma tirgum raksturīga segmentācija (skat. šī sprieduma 167. punktu), šim importam, visticamāk, bija ietekme arī uz izlasē iekļauto Savienības ražotāju izstrādājumu cenām, kuras nevarēja salīdzināt, izmantojot PKN metodi. Ar faktu, ka šī ietekme netika aprēķināta, pamatojoties uz šo metodi, nepietiek, lai apšaubītu vērtējuma, saskaņā ar kuru minētajam importam bija jāietekmē visu veidu Savienības ražotāju izstrādājumu cena, objektivitāti, jo šie izstrādājumi ir savstarpēji aizstājami.
- 201 Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildums saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu, jo tā nav ņēmusi vērā cenu samazinājuma neesamību attiecībā uz 37,4 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, ir jānoraida kā nepamatots, jo tie kļūdaini uzskata, ka attiecībā uz šo pārdošanas apjoma daļu nepastāv samazinājums un ka Komisija, piemērojot PKN metodi, ir pierādījusi ievērojamu cenu samazinājumu, kam ir būtiska ietekme uz Savienības ražošanas nozari.
- 202 Attiecībā uz iebildumu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu jāatgādina, ka atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai Vispārējai tiesai saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. pantu un 53. panta pirmo daļu noteiktais pienākums norādīt sprieduma pamatojumu nav saistīts ar prasību tai izsmeloši un citu pēc cita uzskaitīt visus lietas dalībnieku sniegtos argumentus. Tādējādi pamatojums var būt netiešs ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, uz kuriem balstās Vispārējā tiesa, un Tiesai gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu savu pārbaudi apelācijas ietvaros (spriedums, 2016. gada 14. septembris, *Trafilerie Meridionali*/Komisija, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 203 Šajā gadījumā, ņemot vērā pārsūdzētā sprieduma 406.–425. punktā norādīto pamatojumu un šī sprieduma 192.–201. punktā ietvertu vērtējumu, jākonstatē, ka šis pamatojums ļāva apelācijas sūdzības iesniedzējiem uzzināt iemeslus, uz kuriem pamatojās Vispārējā tiesa, un Tiesai veikt savu pārbaudi. Tāpēc apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildums saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpšanu ir jānoraida.
- 204 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ceturtais pamats ir jānoraida.

5. Par piekto pamatu

a) Ievada apsvērumi

- 205 Ar piekto pamatu, kuram ir trīs daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd vērtējumu, ko Vispārējā tiesa veikusi to prasības pirmajā instancē trešajā pamatā, saistībā ar to, ka Komisija nav ievērojusi to procesuālās garantijas, pamatojoties uz to, ka pēdējā minētā tiem neesot paziņojusi informāciju, kas ir noderīga dempinga un kaitējuma noteikšanai.
- 206 Piektā pamata otrā un trešā daļa konkrētāk attiecas uz Vispārējās tiesas apsvērumiem saistībā ar trešā prasības pamata pirmajā instancē, ko CCCME cēla savā vārdā, vērtējumu. Tomēr, kā tika norādīts šī sprieduma 48.–75. un 100. punktā, CCCME nebija tiesību celt prasību savā vārdā, prasot atcelt strīdīgo regulu. Tāpēc piektā pamata otrā un trešā daļa nav pieņemama.

b) Par piektā pamata pirmo daļu

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 207 Piektā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 435.–438. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu vai – pakārtoti – sagrozījusi faktus, to atcelšanas prasības trešo pamatu atzīdama par nepieņemamu, ciktāl tas attiecas uz CCCME biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvoto procesuālo garantiju pārkāpumiem, pamatojoties uz to, ka tie nepiedalījās izmeklēšanā. Šie biedri un apelācijas sūdzības iesniedzēji esot piedalījušies izmeklēšanā, jo tie bija vai nu izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, vai ražotāji eksportētāji, kuri strīdīgajā regulā bija uzskaitīti kā tādi, kuri ir sadarbojušies, veidojot šo izlasi. Izlases veida pārbaudes anketas iesniegšana esot veids, kā ražotājs eksportētājs varot “izteikties”, atbildot uz paziņojumu par lietas izskatīšanas sākšanu atbilstoši pamatregulas 5. panta 10. punktam. Turklāt Komisija iebildumu rakstā Vispārējā tiesā esot norādījusi, ka gan izlasē iekļautie, gan neiekļautie Ķīnas apelācijas sūdzības iesniedzēji esot no tās saņēmuši “pamatregulas 19. panta 2. punktā norādītos informācijas dokumentus”.
- 208 Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo arī, ka pārsūdzētā sprieduma 443.–447. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka ar to, ka CCCME rīkojās kā Ķīnas čuguna ražošanas nozares kopumā pārstāve, nepietiekot, lai pierādītu, ka aplūkotajā antidempinga procedūrā tā rīkojusies savu biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju vārdā, un ka tādējādi tā nevarēja apgalvot savu biedru un šo apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālo tiesību pārkāpumu. Vispārējā tiesa esot piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju un veikusi kļūdainu faktu juridisko kvalifikāciju. Izvērtējot CCCME īstenoto savu biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju pārstāvību, Vispārējā tiesa esot ignorējusi pierādījumus, sagrozījusi CCCME 2017. gada 15. septembra apsvērumus par pagaidu regulu un ignorējusi faktu, ka Komisijai šķīta skaidrs, ka CCCME pārstāv Ķīnas ražotājus eksportētājus.
- 209 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentus.

2) Tiesas vērtējums

- 210 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji galvenokārt norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nosprieždama, ka, lai gan CCCME biedri un deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji vai nu bija iekļauti izlasē, vai tika uzskaitīti kā tādi, kas antidempinga izmeklēšanas gaitā ir sadarbojušies šīs izlases izveidē, tie nevarēja apgalvot, ka būtu pārkāptas to tiesības saņemt informāciju, kas ir lietderīga dempinga un kaitējuma noteikšanai šīs izmeklēšanas gaitā.
- 211 Šajā ziņā jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ir Savienības tiesību pamatprincips (spriedums, 2021. gada 3. jūnijs, *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiesa attiecīgi ir nospriedusi, ka šo tiesību ievērošanai ir būtiska nozīme antidempinga izmeklēšanas procedūrās un ka saskaņā ar minētajām tiesībām ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvās procedūras gaitā bija jādod iespēja efektīvi paust viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savu apgalvojumu par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. un 77. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 212 Tādējādi pamatregulas 12. apsvērumā ir norādīts, ka ieinteresētajām pusēm būtu jādod plašas iespējas uzrādīt visus būtiskos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Turklāt šīs regulas 6. panta 5. un 7. punktā un 20. panta 1. un 2. punktā ir noteiktas šo pušu tiesības uz aizstāvību. Pirmajās minētajās tiesību normās šīm pusēm, kuru vidū tostarp ir ietverti izstrādājuma, uz ko attiecas izmeklēšana, importētāji un eksportētāji, ir paredzēta iespēja tikt uzklautām un iepazīties ar visu informāciju, ko ir iesniegusi kāda puse, uz kuru attiecas izmeklēšana, izņemot Savienības vai tās dalībvalstu iestāžu sagatavotos iekšējos dokumentus, ja šī informācija ir būtiska to interešu aizstāvbai, ja tā nav konfidenciāla un tiek izmantota izmeklēšanā. Otrās minētās tiesību normas ļauj šīm pusēm tikt informētām par sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata, pirmām kārtām, ir ieviesti pagaidu pasākumi un, otrām kārtām, ir paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu.
- 213 Šajās tiesību normās tomēr šo tiesību īstenošana ir pakļauta zināmiem noteikumiem, lai garantētu antidempinga procedūras labu pārvaldību. Tādējādi saskaņā ar pamatregulas 6. panta 5. un 7. punktu ieinteresētajām pusēm, pirmām kārtām, par sevi ir jāinformē un, otrām kārtām, jāiesniedz rakstisks lūgums, lai tās varētu iepazīties ar aplūkoto informāciju vai varētu tikt uzklautas. Attiecībā uz pirmo no šiem noteikumiem šīs regulas 5. panta 10. punktā ir precizēts, ka paziņojumā par procedūras sākšanu jābūt noteiktam termiņam, kādā ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādi viedokļi un informācija ir jāņem vērā. Pēdējā minētajā tiesību normā paredzēts arī, ka šajā paziņojumā precizē termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar minētās regulas 6. panta 5. punktu var pieteikties uz uzklautāšanu Komisijā. Saskaņā ar šīs pašas regulas 20. panta 1. un 3. punktu informācija par pagaidu pasākumu ieviešanu jāpieprasa rakstveidā tūlīt pēc šo pagaidu pasākumu ieviešanas un informācija par galīgo pasākumu ieviešanu arī rakstveidā jāpieprasa vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta pagaidu maksājuma uzlikšana.
- 214 Tādējādi ar pamatregulu konkrētām ieinteresētajām personām ir piešķirtas tiesības un procesuālās garantijas, tomēr to izmantošana ir atkarīga no šo personu aktīvas dalības pašā procesā, kam jāizpaužas vismaz tā, ka noteiktajā termiņā tiek iesniegts rakstveida lūgums (spriedums, 2020. gada 9. jūlijs, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, 70. punkts).

- 215 Turklāt šīs regulas 17. pantā ir noteikts, ka gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, preču vai darījumu veidu, Komisija izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot atlasi. Lai izvērtētu iespēju veikt atlasi un noteikt izlases sastāvu, ir būtiski, lai ieinteresētās puses iesniegtu Komisijai šajā ziņā nepieciešamo informāciju. Tādējādi, ja Komisija savu izmeklēšanu paredz balstīt uz eksportētāju vai importētāju izlasi, tā paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu var aicināt pieteikties attiecīgos eksportētājus vai importētājus un tiem lūgt informāciju, lai varētu izveidot tos raksturojošu izlasi.
- 216 Tas, ka ieinteresētajām pusēm ir jāpiesakās un jāiesniedz informācija, kurai ir nozīme, lai izveidotu šīs puses raksturojošu izlasi, vai ja tie tajā tiek iekļauti, ir uzskatāma par dalības antidempinga procedūrā veidu. Tomēr šī dalība minētajām pusēm nepiešķir pamatregulas 6. panta 5. un 7. punktā un 20. panta 1. un 2. punktā norādītās procesuālās garantijas. Kā tika norādīts šī sprieduma 213. un 214. punktā, šo garantiju piešķiršana ir pakļauta konkrētiem noteikumiem, kuri nosaka šo pušu īpašu dalību šajā procedūrā, kas izpaužas kā uzaicinājums pieteikties un rakstveida pieprasījumi. Tomēr dalība pārbaudē izlases veidā šīs regulas 17. panta izpratnē nav uzskatāma par šādu īpašu dalību.
- 217 Līdz ar to, pat ja *CCCME* biedri un deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji ir piedalījušies aplūkotajā antidempinga procedūrā veiktajā pārbaudē izlases veidā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 435.–438. punktā nospriežot, ka šie biedri un apelācijas sūdzības iesniedzēji nevarēja apgalvot to procesuālo garantiju pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka Komisija tiem neesot paziņojusi informāciju, kas ir būtiska to interešu aizstāvēšanai. Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi, ka minētie biedri un apelācijas sūdzības iesniedzēji nav iesnieguši pieprasījumus, lai tiem šajā procedūrā tiktu paziņota šāda informācija.
- 218 Pakārtoti – apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, uzskatīdama, ka *CCCME* biedri un deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji nav piedalījušies izmeklēšanā veidā, kas tiem ļauj apgalvot to procesuālo tiesību pārkāpumu. Šajā ziņā tie norāda uz faktu, ka Komisija iebildumu rakstā Vispārējā tiesā paziņojusi, ka šie biedri un apelācijas sūdzības iesniedzēji esot saņēmuši “pamatregulas 19. panta 2. punktā norādītos informācijas dokumentus”.
- 219 Šajā kontekstā jāatgādina, ka gadījumā, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, tad, piemērojot LESD 256. pantu, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktu, apelācijas sūdzības iesniedzējam ir konkrēti jānorāda, kurus pierādījumus tā ir sagrozījusi, un jānorāda kļūdas vērtējumā, kuru dēļ tā ieskatā Vispārējā tiesa šo sagrozīšanu ir izdarījusi. Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka sagrozīšanai acīmredzami ir jāizriet no lietas materiāliem bez vajadzības no jauna izvērtēt faktus un pierādījumus (spriedums, 2022. gada 10. novembris, Komisija/*Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 220 Iebildumu rakstā, kuru Komisija iesniegusi Vispārējā tiesā, ietvertais apgalvojums, saskaņā ar kuru *CCCME* biedri un deviņi citi apelācijas sūdzības iesniedzēji esot “saņēmuši pamatregulas 19. panta 2. punktā norādītos informācijas dokumentus”, lai gan tā norādīja uz šīs regulas 20. panta 2. punktu, nevar pierādīt, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi faktus par šo biedru un apelācijas sūdzības iesniedzēju dalību antidempinga procedūrā, tiem piešķirot minētās regulas 6. panta 7. punktā un 20. panta 2. punktā norādītās procesuālās garantijas. Ar šo apgalvojumu nepietiek, lai

pierādītu, ka minētie biedri vai apelācijas sūdzības iesniedzēji ir pieteikušies un rakstveidā pieprasījuši nepieciešamo informāciju, lai tie varētu īstenot savas procesuālās tiesības saskaņā ar šīm tiesību normām.

- 221 Līdz ar to, neraugoties uz *CCCME* biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju dalību antidempinga procedūrā veiktajā pārbaudē izlases veidā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi ne tiesību kļūdu, ne sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 435.–438. punktā nospriežot, ka šo biedru un apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumi, kuru pamatā ir informācijas, kas ir būtiska to interešu aizstāvēšanai, neesamība, nav pieņemami, jo tie nebija iesnieguši pieprasījumus, lai tiem šīs procedūras laikā šī informācija tiktu paziņota.
- 222 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd tiesību uz aizstāvību pārkāpuma, uz kuru norāda *CCCME* savu biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju vārdā, nepieņemamību. Tie apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, uzskatīdama, ka *CCCME* aplūkotajā antidempinga procedūrā nevarēja īstenot savu biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālās tiesības. Turklāt tā esot kļūdaini kvalificējusi *CCCME* kā vienību, kas pārstāv Ķīnas čuguna ražošanas nozari kopumā, nevis atsevišķi Ķīnas ražotāju eksportētājus.
- 223 Nemot vērā šos iebildumus, jānorāda, ka procesuālās tiesības piemīt pašai personai, kurai tās ir piešķirtas. Tādējādi Tiesa ir nospriedusi, ka tiesībām uz aizstāvību ir subjektīvs raksturs, līdz ar to tieši pašiem lietas dalībniekiem ir jāspēj tās faktiski īstenot neatkarīgi no tā procesa rakstura, kas uz tiem attiecas (spriedums, 2021. gada 9. septembris, *Adler Real Estate* u.c., C-546/18, EU:C:2021:711, 59. punkts), un ka sabiedrība, kas nav piedalījies dempinga izmeklēšanas procedūrā un nav saistīta ne ar vienu ražotāju eksportētāju no valsts, uz kuru attiecas šī izmeklēšana, pati nevar sev pieprasīt tiesības uz aizstāvību tiesvedībā, kurā tā nav piedalījies (spriedums, 2020. gada 9. jūlijs, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 224 Jākonstatē, ka, lai gan iepriekšējā punktā atgādinātā judikatūra neattiecas uz jautājumu, vai apvienība var īstenot atsevišķu uzņēmumu, tostarp tās biedru, procesuālās tiesības administratīvajā procedūrā, tā šādu iespēju neliedz. Tomēr minētās iespējas rezultātā nedrīkst tikt apieti nosacījumi, kuri saskaņā ar šo judikatūru aplūkotajiem uzņēmumiem būtu jāievēro, ja tie vēlētos paši īstenot savas procesuālās tiesības.
- 225 Līdz ar to Vispārējā tiesa nav piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, pārsūdzētā sprieduma 443. un 444. punktā nospriežot, ka iespēja, ka apvienība antidempinga procedūras laikā var īstenot dažu tās biedru procesuālās tiesības, ir pakļauta nosacījumam, ka tā izmeklēšanas laikā ir paudusi nodomu rīkoties atsevišķu tās biedru pārstāvja statusā, un tas nozīmē, ka pēdējie minētie ir tikuši identificēti un ka apvienība var pierādīt, ka ir no tiem saņēmusi pilnvarojumu, kas tai ļauj īstenot šīs procesuālās tiesības to vārdā.
- 226 Turklāt attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa *CCCME* ir kvalificējusi kā “vienību, kas pārstāv Ķīnas čuguna ražošanas nozari kopumā”, jānorāda, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 446. punkta, ka *CCCME* 2017. gada 15. septembra apsvērumos par pagaidu regulu ir precizējusi tās dalības antidempinga izmeklēšanā raksturu, norādot, ka “*CCCME* intereses atbilst Ķīnas čuguna ražošanas nozares interesēm kopumā. Bieži vien šīs intereses var sakrist ar dažādu attiecīgā ražojuma Ķīnas ražotāju eksportētāju interesēm, bet tās ir atšķirīgas un pārsniedz šīs individuālās intereses. [...] *CCCME* dalības šajā izmeklēšanā mērķis ir aizsargāt tās biedru un Ķīnas čuguna

ražošanas nozares (eksportētāja) kolektīvās intereses pretstatā tās biedru individuālajām interesēm. Šīs individuālās intereses pārstāvēs paši dažādie Ķīnas ražotāji (eksportētāji), no kuriem daži individuāli piedalās šajā tiesvedībā”.

- 227 Tādējādi *CCCME* procedūras laikā ir skaidri norādījusi, ka tajā tā iestājas Ķīnas čuguna eksportētājas ražošanas nozares kolektīvajās interesēs, nevis savu biedru vai citu uzņēmumu individuālo interešu vārdā, kā tas tiek pieprasīts, lai tā varētu īstenot pēdējo minēto procesuālās tiesības.
- 228 Dažādie apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītie argumenti, saskaņā ar kuriem, pirmām kārtām, esot sagrozīts *CCCME* nolūks, otrām kārtām, *CCCME* ir Ķīnas ražotāju eksportētāju pārstāvības apvienība un, trešām kārtām, *CCCME* esot pierādījusi, ka aplūkotajā antidempinga procedūrā tā esot nodrošinājusi Ķīnas čuguna ražošanas nozares kopumā aizstāvību, ko Komisija esot atzinusi, neliek apstrīdēt iepriekšējā punktā izvirzīto vērtējumu.
- 229 Vispirms Komisijas vērtējums strīdīgās regulas 25. punktā, saskaņā ar kuru *CCCME* tostarp pārstāv Ķīnas čuguna izstrādājumu ražošanas nozari, nepierāda, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi norādes, kuras *CCCME* sniegusi tās 2017. gada 15. septembra apsvērumos par pagaidu regulu, ciktāl tas attiecas uz tās dalību aplūkotajā antidempinga procedūrā. Turklāt pārējie apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītie argumenti neļauj pierādīt, ka *CCCME* būtu piedalījusies šajā procedūrā, lai pārstāvētu aplūkoto uzņēmumu individuālās intereses. Visbeidzot pilnvarojums, kas pievienots 2016. gada 12. decembra paziņojumam par agrās brīdināšanas sanāksmes saistībā ar Savienības antidempinga izmeklēšanu par čuguna detaļu importu protokola izplatīšanu, uz kuru norāda apelācijas sūdzības iesniedzēji, nepierāda, ka *CCCME* varēja īstenot šo uzņēmumu procesuālās tiesības, jo tā neprecizē, ka tai būtu ļauts minētajā procedūrā pārstāvēt individuālos uzņēmumus un ka runa nav vienīgi par pilnvarojuma projektu.
- 230 Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa nav ne piemērojusi kļūdainu juridisko kritēriju, ne pieļāvusi kļūdu kvalifikācijā, uzskatot, ka *CCCME* nevarēja norādīt uz tās biedru un deviņu citu apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālo tiesību pārkāpumu.
- 231 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, piektā pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- 232 Līdz ar to ir jānoraida šis pamats un tādējādi – apelācijas sūdzība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 233 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 234 Tā kā šajā lietā Komisija un personas, kas iestājušās lietā, ir prasījušas piespriež apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt to tiesāšanās izdevumus un tā kā tiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory un Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd* sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas, *EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation un Ulefos Oy* tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]